

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 462/2013

2016/EES/57/09

frá 21. maí 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1060/2009 um lánsþæfismatsfyrirtæki (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFÁ,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusam-
bandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-
sambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 ⁽⁴⁾ gerir kröfu um að lánsþæfismatsfyrirtæki fari að háttæmisreglum til að draga úr mögulegum hagsmunaaðreksstrum og til að tryggja há gæði og fullnægjandi gagnsæi lánsþæfismata og matsferlisins. Á grundvelli breytinganna sem teknar voru upp með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 513/2011 ⁽⁵⁾ hefur Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (ESMA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽⁶⁾, fengið heimild til að skrá og hafa eftirlit með lánsþæfismatsfyrirtækjum. Þessi

reglugerð er til viðbótar við gildandi reglur um lánsþæfismatsfyrirtæki. Fjallað hefur verið um sum af mikilvægustu málefnum, s.s. hagsmunaaðreksra vegna þeirrar aðferðar að útgefandinn greiði og upplýsingagjöf um samsetta fjármálagerninga, og þörf er á að endurskoða rammann, eftir að hann hefur verið til staðar í hæfilegan tíma, til að meta hvort hann leysir þessi mál til fulls. Á sama tíma dró núverandi ríkisskuldakreppa athyglina að nauðsyn þess að endurskoða gagnsæi, kröfur um málsmeðferð og tímasetningu birtingar, einkum að því er varðar lánsþæfismöt ríkja.

2) Ályktun Evrópuþingsins þann 8. júní 2011 um lánsþæfismatsfyrirtæki: framtíðarsýn ⁽⁷⁾, kallaði á bætta reglusetningu um lánsþæfismatsfyrirtæki. Á óformlegum fundi sínum þann 30. september og 1. október 2010 viðurkenndi Efnahags- og fjármálaráðið að gera þyrfti frekari ráðstafanir til að taka á fjölda mála í tengslum við lánsþæfismatsstarfsemi, þ.m.t. hættuna á því að treyst sé um of á lánsþæfismöt og hættuna á hagsmunaaðreksstrum vegna starfskjálíkans lánsþæfismatsfyrirtækja. Leiðtogaráðið ályktaði þann 23. október 2011 að þörf væri á framþróun til að draga úr oftrausti á lánsþæfismöt.

3) Hinn 20. október 2010 samþykkti ráðgjafanefndin um fjármálastöðugleika (FSB), sem Seðlabanki Evrópu er aðili að, meginreglur á alþjóðavísu til að draga úr því að yfirvöld og fjármálastofnanir treysti um of á lánsþæfismöt („meginreglur ráðgjafanefndar um fjármálastöðugleika“). G20-hópurinn samþykkti á fundi sínum í Seoul í nóvember 2010 meginreglur ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika. Því er viðeigandi að lögbær yfirvöld tiltekens geira meti starfshætti markaðsaðila og hvetji þessa markaðsaðila til að draga úr áhrifum af slíkum starfsháttum. Lögbær yfirvöld tiltekens geira ættu að taka ákvörðun um ráðstafanir til slíkrar hvatningar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti, eftir því sem við á, í samstarfi við evrópsku eftirlitsstofnunina (Evrópsku bankaftirlitsstofnunina), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB)

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 146, 31.5.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 203/2016 frá 23. september 2016 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 167, 13.6.2012, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 181, 21.6.2012, bls. 68.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 16. janúar 2013 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 13. maí 2013.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 145, 31.5.2011, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB E, 11.12.2012, bls. 24.

- nr. 1093/2010 ⁽⁸⁾, og evrópsku eftirlitsstofnunina (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽⁹⁾, að grípa til aðgerða til að auðvelda samleitni eftirlitsaðferða í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 og innan ramma þessarar reglugerðar.
- 4) Lánshæfismatsfyrirtæki ættu að vekja athygli fjárfesta á gögnunum um líkur á villum í lánshæfismötum og matshorfum á grundvelli fyrri árangurs, eins og birt er í miðlæga gagnasafninu sem Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin hefur komið á fót.
- 5) Samkvæmt meginreglum ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika „ættu seðlabankar sjálfir að lánshæfismeta fjármálagerningana sem þeir vilja samþykkja í markaðsaðgerðum, bæði sem tryggingu og til beinna kaupa. Stefnur seðlabanka ættu að forðast vélrænar nálganir sem gætu leitt til óþarflega skyndilegra og mikilla breytinga á hæfi fjármálagerninga og frádraga í þeim mæli að þau gætu aukið á hengiflugsáhrif (e. *cliff effects*)“. Auk þess lýsti Seðlabanki Evrópu því yfir í áliti sínu frá 2. apríl 2012 að hann hefði skuldbundið sig til að styðja við sameiginlegt markmið um að draga úr oftrausti á lánshæfismöt. Í því tilliti skal Seðlabanki Evrópu reglulega gefa skýrslu um hinar ýmsu ráðstafanir sem evrukerfið gerir til að draga úr því að treyst sé á lánshæfismöt. Samkvæmt 3. mgr. 284. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE) skal Seðlabanki Evrópu senda Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni, svo og leiðtogaráðinu, ár hvert skýrslu um starfsemi seðlabankakerfis Evrópu og peningamálastefnuna á fyrra og yfirstandandi ári. Forseti Seðlabanka Evrópu skal leggja skýrsluna fyrir Evrópuþingið, sem kann að efna til almennrar umræðu af því tilefni, og ráðið. Auk þess gæti Seðlabanki Evrópu í slíkum skýrslum lýst því með hvaða hætti hann hefur framkvæmt meginreglur ráðgjafanefndarinnar um fjármálastöðugleika og aðrar matsaðferðir sem hann notar.
- 6) Sambandið vinnur að því að endurskoða, í fyrsta áfanga, hvort tilvísanir í lánshæfismöt í lögum Sambandsins hafi þau áhrif eða geti haft þau áhrif að treyst sé eingöngu eða vélrænt á slík lánshæfismöt og, í öðrum áfanga, allar tilvísanir í lánshæfismöt í eftirlitsskyni með það fyrir augum að eyða þeim fyrir árið 2020, að því tilskildu að aðrir viðeigandi valkostir í stað mats á útlánaáhættu hafi verið tilgreindir og þeim komið í framkvæmd.
- 7) Mikilvægi matshorfa fyrir fjárfesta og útgefendur og áhrif þeirra á markaði er sambærilegt við mikilvægi og áhrif lánshæfismata. Því ættu allar kröfurnar í reglugerð (EB) nr. 1060/2009, sem miða að því að tryggja að matsaðgerðir séu nákvæmar, gagnsæjar og lausar við hagsmunaárekstra, einnig gilda um horfur fyrir mat. Samkvæmt gildandi eftirlitsvenju gilda margar krafanna í þeirri reglugerð um matshorfur. Þessi reglugerð ætti að skýra reglurnar og kveða á um réttarvissu með því að innleiða skilgreiningu á matshorfum og skýra hvaða sértæku ákvæði gilda um slíkar matshorfur. Skilgreiningin á matshorfum ætti einnig að ná yfir álit að því er varðar líklega þróun lánshæfismats til skamms tíma, almennt getið um sem athugunarlista (e. *credit watch*).
- 8) Til meðallangs tíma ætti að meta frekari aðgerðir til að eyða tilvísunum í lánshæfismöt í eftirlitsskyni úr fjárhagsreglugerðum og til að útiloka áhættuvogun eigna með notkun lánshæfismata. Lánshæfismatsfyrirtæki eru þó, fyrst um sinn, mikilvægir aðilar á fjármálamörkuðunum. Þar af leiðandi eru óháði og heilindi lánshæfismatsfyrirtækja og lánshæfismatsstarfsemi þeirra sérstaklega mikilvæg til að tryggja trúverðugleika þeirra gagnvart markaðsaðilum, einkum fjárfestum og öðrum notendum lánshæfismata. Í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er kveðið á um að lánshæfismatsfyrirtæki skuli vera skráð og undir eftirliti þar eð þjónusta þeirra hefur veruleg áhrif á hagsmuni almennings. Lánshæfismöt, ólíkt fjárfestingarrannsóknunum, eru meira en bara skoðun á verðmæti eða verði fjármálagernings eða fjárskuldbindingar. Lánshæfismatsfyrirtæki eru ekki einungis fjármálagreinendur eða fjárfestingaráðgjafar. Lánshæfismöt hafa eftirlitsgildi fyrir þá fjárfesta sem reglur hafa verið settar um, s.s. lánastofnanir, váttryggingafélög og aðra stofnanafjárfesta. Þrátt fyrir að verið sé að draga úr hvata til að treysta um of á lánshæfismöt knýja lánshæfismöt enn fjárfestingarákvarðanir, einkum vegna misvægis í upplýsingum og til að ná fram skilvirkni. Í þessu samhengi þurfa lánshæfismatsfyrirtæki að vera óháð og talin vera svo af hálfu markaðsaðila og matsaðferðir þeirra vera gagnsæjar og taldar vera það.
- 9) Draga ætti úr oftrausti á lánshæfismöt og öllum sjálfvirkum áhrifum sem lánshæfismöt hafa skal eytt smám saman. Hvetja ætti lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki til að koma á innri málsmeðferð til að framkvæma eigið mat á útlánaáhættu og hvetja fjárfesta til að framkvæma áreiðanleikakönnun. Innan þess ramma kveður þessi reglugerð á um að fjármálastofnanir ættu ekki að treysta alfarið eða vélrænt á lánshæfismöt. Þess vegna ættu þessar stofnanir að forðast að gera samninga þar sem þær treysta eingöngu eða vélrænt á lánshæfismöt og ættu að forðast

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48.

að nota þau sem einu breytuna í samningum til að leggja mat á lánstraust fjárfestinga eða til að taka ákvörðun um að fjárfesta í eignum eða losa sig við þær.

- 10) Reglugerð (EB) nr. 1060/2009 kveður nú þegar á um fyrstu umferð ráðstafana til að taka á spurningunni um óhæði og heilindi lánshæfismatsfyrirtækja og lánshæfismatsstarfsemi þeirra. Markmiðin með því að tryggja óhæði lánshæfismatsfyrirtækja og tilgreina, stýra og, að því marki sem mögulegt er, forðast hagsmunaaðrekstra, sem gætu átt sér stað, renndu þegar stoðum undir mörg ákvæði þessarar reglugerðar. Val á lánshæfismatsfyrirtæki og greiðslur til þess af hálfu metnu einingarinnar (sú aðferð að útgefandinn greiði) leiðir af sér hagsmunaaðrekstra. Samkvæmt þeirri aðferð er hvati fyrir lánshæfismatsfyrirtæki til að gefa út jákvætt mat á útgefanda til að tryggja viðskiptatengsl til langs tíma í því skyni að tryggja tekjur eða til að tryggja frekari vinnu og tekjur. Auk þess getur samband hluthafa lánshæfismatsfyrirtækja og metnu eininganna valdið hagsmunaaðrekstrum, sem gildandi reglur taka ekki nægilega vel á. Þar af leiðandi kann að vera litið á lánshæfismat samkvæmt þeirri aðferð að útgefandinn greiði sem lánshæfismat sem hentar útgefandanum frekar en það lánshæfismat sem fjárfestir þarfnast. Það er nauðsynlegt að efla skilyrðin um óhæði lánshæfismatsfyrirtækja til að auka áreiðanleika lánshæfismata sem gefin eru út samkvæmt þeirri aðferð að útgefandinn greiði.
- 11) Til að auka samkeppni á markaði þar sem þrjú lánshæfismatsfyrirtæki hafa verið markaðsráðandi ætti að gera ráðstafanir til að hvetja til þess að notuð séu smærri lánshæfismatsfyrirtæki. Það hefur verið venjan á síðustu árum að útgefendur eða tengdir þriðju aðilar óski eftir að fá lánshæfismat frá tveimur eða fleiri lánshæfismatsfyrirtækjum og því ætti útgefandinn eða tengdur þriðji aðili, ef óskað er eftir tveimur eða fleiri lánshæfismötum, að taka til athugunar að tilnefna a.m.k. eitt lánshæfismatsfyrirtæki með í mesta lagi 10% heildarmarkaðshlutdeild og sem útgefandinn eða tengdur þriðji aðili gæti metið sem hæft til að meta viðkomandi útgáfu eða einingu.
- 12) Lánshæfismatsfyrirtæki og metnar einingar eiga venjulega í langvarandi sambandi á lánshæfismatsmarkaðnum. Þetta eykur hættuna á vinfengi þar sem lánshæfismatsfyrirtækin

geta farið að taka of mikið tillit til óska metnu einingarinnar. Við þessar aðstæður getur óhlutdrægni lánshæfismatsfyrirtækja orðið umdeilanleg með tímanum. Lánshæfismatsfyrirtæki sem tilnefnd eru og fá greitt frá fyrirtæki sem er útgefandi hafa vissulega hvatningu til að gefa út óhóflega jákvætt mat á viðkomandi metnu einingu eða skuldagerninga hennar til að viðhalda viðskiptatengslum við slíkan útgefanda. Útgefendur hafa einnig hvatningu til að viðhalda langtímasambandi, s.s. sjálfhelduáhrifum (e. *lock-in effect*) þar sem útgefandi skiptir ekki um lánshæfismatsfyrirtæki vegna þess að það gæti valdið áhyggjum fjárfesta af lánstrausti útgefanda. Þetta vandamál var tilgreint í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 þar sem gerð var krafa um að lánshæfismatsfyrirtæki beittu víxlunarkerfi (e. *rotation mechanism*) sem gerir kleift að breyta greinendahópum og lánshæfismatsnefndum smám saman svo að óhæði greinenda og aðila sem samþykkja lánshæfismöt sé ekki stofnað í hættu. Árangur þessara reglna var þó að verulegu leyti háður atferlisfræðilegri innri lausn lánshæfismatsfyrirtækisins, þ.e. raunverulegu óhæði og fagmennsku starfsfólks lánshæfismatsfyrirtækisins gagnvart viðskiptahagsmunum lánshæfismatsfyrirtækisins. Þessum reglum var ekki ætlað að tryggja þriðju aðilum á fullnægjandi hátt að dregið yrði úr eða komist hjá hagsmunaaðrekstrum sem leiða af langtímasambandi. Ein möguleg leið til að ná þessu fram er að takmarka tímabilið sem lánshæfismatsfyrirtæki getur samfellt gefið út lánshæfismöt á sama útgefanda eða skuldagerningum hans. Með því að kveða á um hámarkstíma samningssambands milli útgefandans sem er metinn, eða gaf út metnu skuldagerningana, og lánshæfismatsfyrirtækisins ætti að vera mögulegt að koma í veg fyrir hvatann til að gefa út jákvætt lánshæfismat á þeim útgefanda. Krafa um að víxlun lánshæfismatsfyrirtækja sé eðlileg og viðtekin markaðsvenja ætti auk þess að draga úr vandanum vegna sjálfhelduáhrifanna. Að lokum ætti víxlun lánshæfismatsfyrirtækja að hafa jákvæð áhrif á lánshæfismatsmarkaðinn, þar sem hún myndi auðvelda inngöngu nýrra aðila á markaðinn og gefa núverandi lánshæfismatsfyrirtækjum möguleika á því að færa starfsemi sína út á ný svið.

- 13) Þó er mikilvægt að framkvæmd víxlunarkerfis sé með þeim hætti að ávinningur kerfisins sé meiri en möguleg neikvæð áhrif. Til dæmis gæti tíð víxlun valdið auknum kostnaði fyrir útgefendur og lánshæfismatsfyrirtæki vegna þess að kostnaður í tengslum við mat á nýrri einingu eða fjármálagerningi er venjulega meiri en kostnaðurinn við að fylgjast með lánshæfismati sem þegar hefur verið gefið út. Það krefst einnig mikils tíma og fjármuna að koma á fót lánshæfismatsfyrirtæki, hvort sem það er á markaðssyllu eða nær til allra eignaflokka. Viðvarandi víxlun lánshæfismatsfyrirtækja gæti auk þess haft veruleg áhrif á gæði og samfellu lánshæfismata. Jafn mikilvægt er að víxlunarkerfi sé framkvæmt með fullnægjandi verndarráðstöfunum til að gera markaðnum kleift að aðlaga sig smám saman áður en mögulega er aukið við kerfið í framtíðinni. Þessu mætti ná fram með

Því að takmarka umfang kerfisins við endurverðbréfun, sem er takmörkuð uppspretta fjármögnunar banka, en leyfa áframhaldandi eftirlit með lánshæfismötum sem þegar hafa verið gefin út, sé beðið um það, jafnvel eftir að vixlun verður skyldubundin. Þar af leiðandi ætti vixlun, sem almenn regla, aðeins að hafa áhrif á nýja endurverðbréfun með undirliggjandi eignir sama upphaflega útgefanda. Framkvæmdastjórnin ætti að endurskoða hvort rétt þyki að viðhalda takmörkuðu vixlunarkerfi eða beita því einnig á aðra eignaflokka og, ef svo er, hvort aðrir flokkar verðskuldi aðra meðferð að því er varðar, t.d., hámarks lengd samningssambands. Ef vixlunarkerfinu er komið á fyrir aðra eignaflokka ætti framkvæmdastjórnin að meta hvort nauðsynlegt sé að skylda lánshæfismatsfyrirtækið til að veita, við lok hámarkstíma samningssambandsins, upplýsingar um útgefandann og um metna fjármálagerninginn (afhendingarskrá) til þess lánshæfismatsfyrirtækis sem tekur við.

lánshæfismata og að lokum bæta mat á lánstrausti endurverðbréfanum. Til að slík fjölbreytni nýtist og til að forðast andvaraleysi bæði upphaflega útgefanda og lánshæfismatsfyrirtækja skal takmarka hámarkstímamann sem lánshæfismatsfyrirtæki má meta endurverðbréfanir sama útgefanda þannig að það tryggji reglulega nýtt mat á lánstrausti. Þessir þættir, ásamt nauðsyn þess að tiltekin samfelldni sé í nálgun á lánshæfismati, þýða að fjögurra ára tímabil er viðeigandi. Ef a.m.k. fjögur lánshæfismatsfyrirtæki eru tilnefnd hefur markmiðunum með vixlunarkerfi þegar verið náð þannig að krafan um vixlun ætti ekki að gilda. Til að tryggja raunverulega samkeppni ætti slík undanþága aðeins að gilda ef a.m.k. fjögur af tilnefndu lánshæfismatsfyrirtækjunum meta tiltekið hlutfall útistandandi fjármálagerninga upphaflega útgefandans.

- 14) Rétt þykir að innleiða vixlun á lánshæfismatsmarkaðnum fyrir endurverðbréfanir. Í fyrsta lagi er það sá hluti evrópska verðbréfunarmarkaðarins sem hefur skilað slökum árangri eftir fjármálakreppuna og er því sá hluti þar sem mest þörf er á að taka á hagsmunaárekstrum. Í öðru lagi, þar sem útlánaáhætta skuldagerninganna sem t.d. fyrirtæki gefa út er að miklu leyti háð getu útgefandans til að greiða af skuldinni, er útlánaáhætta endurverðbréfananna almennt einstök fyrir hver viðskipti. Við endurverðbréfun er því ekki mikil hætta á að þekking glatist við það að ráðið sé nýtt lánshæfismatsfyrirtæki. Með öðrum orðum, þrátt fyrir að nú sé aðeins takmarkaður fjöldi lánshæfismatsfyrirtækja virkur á lánshæfismatsmarkaðnum fyrir endurverðbréfanir, er sá markaður í eðli sínu opnari fyrir samkeppni og vixlunarkerfi gæti haft þau áhrif að örva þann markað. Að lokum eru fá stór lánshæfismatsfyrirtæki ráðandi á lánshæfismatsmarkaðnum fyrir endurverðbréfanir en aðrir aðilar hafa byggt upp sérþekkingu á þessu sviði.
- 15) Regluleg vixlun lánshæfismatsfyrirtækja sem gefa út lánshæfismöt á endurverðbréfunum ætti að auka fjölbreytni að því er varðar mat á lánstrausti. Margar og mismunandi skoðanir, sjónarmið og aðferðafræði lánshæfismatsfyrirtækja ætti að auka fjölbreytni
- 16) Rétt þykir að skipuleggja vixlunarkerfi fyrir endurverðbréfanir út frá upphaflega útgefandanum. Endurverðbréfanir eru gefnar út af félögum með sérstakan tilgang sem hafa enga verulega getu til að greiða af skuldinni. Þess vegna myndi skipulagning vixlunar út frá útgefandanum gera kerfið óskilvirkt. Aftur á móti myndi skipulagning vixlunar út frá umsýsluaðilanum þýða að undanþágan myndi nær alltaf gilda.
- 17) Vixlunarkerfi gæti verið mikilvægt tól til að lækka inngönguhindranir á lánshæfismatsmarkaðinn fyrir endurverðbréfanir. Það gæti þó jafnframt gert það erfiðara um vik fyrir nýja markaðsaðila að ná fötfestu á markaði þar eð þeir fengu ekki að halda viðskiptavinum sínum. Því er rétt að innleiða undanþágu frá vixlunarkerfinu fyrir lítill lánshæfismatsfyrirtæki.
- 18) Efla þarf vixlunarkerfið á trúverðugan hátt til að það verði skilvirkt. Markmiðunum með kröfunni um vixlun yrði ekki náð ef fráfarandi lánshæfismatsfyrirtækið yrði leyft að meta endurverðbréfanir frá sama upphaflega útgefandanum aftur innan of skamms tíma. Því er

mikilvægt að kveða á um viðeigandi tímabil þar sem ekki má tilnefna fráfarandi lánsþjónustufyrirtæki til að meta endurverðbréfanir frá sama upphaflega útgefanda aftur. Þetta tímabil ætti að vera nægilega langt til að gera komandi lánsþjónustufyrirtæki kleift að veita lánsþjónustu sína með skilvirkum hætti, til að tryggja að endurverðbréfanir séu sannarlega athugaðar nákvæmlega með annarri nálgun, og til að tryggja að lánsþjónustunni sem gefin eru út af nýja lánsþjónustufyrirtækinu veiti nægilega samfelldni. Til að vixlunarkerfi geti virkað á tilhlýðilegan hátt er tímabilið þó takmarkað við framboð lánsþjónustufyrirtækja sem hafa nægilega sérþekkingu á sviði endurverðbréfunar. Því ætti tímabilið að vera hóflega langt, almennt jafnt lengd útrunna samningsins við fráfarandi lánsþjónustufyrirtækið, en ekki lengra en fjögur ár.

- 19) Krafa um reglulega vixlun lánsþjónustufyrirtækja er í réttu hlutfalli við markmiðið sem stefnt er að. Krafa gildir aðeins um skráð lánsþjónustufyrirtæki, sem reglur hafa verið settar um og veita þjónustu sem hefur áhrif á almannahagsmunum (lánsþjónustur sem má nota í eftirlitsskyni) samkvæmt þeirri aðferð að útgefandinn greiði og vegna tiltekinna eignaflokka (endurverðbréfa) Forréttindin sem fylgja viðurkenningu á að þjónusta lánsþjónustufyrirtækis gegni mikilvægu hlutverki í reglusetningu um markaðinn með fjármálaþjónustu og samþykkið til að stunda þessa starfsemi, valda því að nauðsynlegt er að virða tilteknar skuldbindingar til að tryggja óhæði og skilning á óhæði við allar aðstæður. Lánsþjónustufyrirtæki sem ekki má meta endurverðbréfanir tiltekins upphaflegs útgefanda gæti þó haft leyfi til að meta endurverðbréfanir annarra útgefanda og til að meta aðra eignaflokka. Í sambandi við markaði þar sem reglan um vixlun gildir um alla markaðsaðila munu myndast viðskiptatækifæri þar sem öll lánsþjónustufyrirtæki þurfa að vixla. Auk þess geta lánsþjónustufyrirtæki alltaf gefið út óumbeðin lánsþjónustur á endurverðbréfunum sama upphaflega útgefanda og þannig nýtt sérþekkingu sína. Óumbeðin lánsþjónustur er ekki takmörkuð af þeirri aðferðinni að útgefandinn greiði og mögulegir hagsmunaárekstrar hafa því fræðilega minni áhrif á það. Fyrir viðskiptavinum lánsþjónustufyrirtækja takmarkar hámarkstími samningssambands við lánsþjónustufyrirtæki og krafa um að ráða fleiri en eitt lánsþjónustufyrirtæki einnig frelsi þeirra til að stunda sína eigin starfsemi. Þessar takmarkanir eru þó nauðsynlegar út frá almannahagsmunum vegna áhrifa þeirrar aðferðar að útgefandinn greiði á það óhæði lánsþjónustufyrirtækja sem nauðsynlegt er til að tryggja óháð lánsþjónustur sem fjárfestar geta notað í eftirlitsskyni. Takmarkanirnar ganga þó ekki lengra en nauðsynlegt er og ætti frekar að líta á þær sem tæki til að auka lánstraust endurverðbréfa gagnvart öðrum aðilum og að endingu gagnvart markaðnum.

- 20) Óháði lánsþjónustufyrirtækja gagnvart metinni einingu verður einnig fyrir áhrifum af mögulegum hagsmunaárekstrum stórra hluthafa og metnu einingarinnar. Hluthafi í lánsþjónustufyrirtæki gæti verið meðlimur yfir- eða eftirlitsstjórnar metnu einingarinnar eða tengdum þriðja aðila. Reglugerð (EB) nr. 1060/2009 tekur aðeins á sliikum aðstæðum að því er varðar hagsmunaárekstra af völdum greinenda, aðila sem samþykkja lánsþjónustur eða annars starfsfólks lánsþjónustufyrirtækisins. Í þeirri reglugerð er hins vegar ekkert fjallað um mögulega hagsmunaárekstra af völdum hluthafa eða aðila lánsþjónustufyrirtækja. Með það fyrir augum að auka skilning á óhæði lánsþjónustufyrirtækja gagnvart metnu einingunum þykir rétt að rýmka gildissvið gildandi reglna sem settar eru fram í þeirri reglugerð um hagsmunaárekstra vegna starfsfólks lánsþjónustufyrirtækjanna svo þær nái yfir hagsmunaárekstra af völdum hluthafa eða aðila sem gegna mikilvægri stöðu hjá lánsþjónustufyrirtækinu. Þar af leiðandi ættu lánsþjónustufyrirtæki að halda sig frá því að gefa út lánsþjónustur, eða birta upplýsingar um að lánsþjónustunni geti orðið fyrir áhrifum, ef hluthafi eða aðili sem á 10% atkvæðisréttar í viðkomandi fyrirtæki er einnig meðlimur yfir- eða eftirlitsstjórnar metnu einingarinnar eða hefur fjárfest í metnu einingunni, nái fjárfestingin tiltekinni stærð. Ennfremur ætti að birta almenningi upplýsingar um það ef hluthafi eða aðili sem á a.m.k. 5% atkvæðisréttar í viðkomandi lánsþjónustufyrirtæki hefur fjárfest í metnu einingunni eða er meðlimur yfir- eða eftirlitsstjórnar metnu einingarinnar, í það minnsta ef fjárfestingin nær tiltekinni stærð. Þar að auki ætti hluthafi eða aðili sem er í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánsþjónustufyrirtækisins ekki að veita metnu einingunni eða þriðja aðila ráðgjöf eða ráðgjafarþjónustu varðandi félagsform eða rekstrarform að lögum, eignir, skuldbindingar eða starfsemi viðkomandi einingar.
- 21) Til að tryggja framkvæmanlega beitingu reglnanna um óhæði og um að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra, sem settar eru fram í reglugerð (EB) nr. 1060/2009, og til að koma í veg fyrir að þær verði óskilvirkar þurfa að vera nægilega mörg lánsþjónustufyrirtæki, ótengd bæði fráfarandi lánsþjónustufyrirtæki ef um vixlun er að ræða og lánsþjónustufyrirtækinu sem veitir sama útgefanda lánsþjónustur samhliða. Rétt þykir að gera kröfu um algera aðgreiningu fráfarandi fyrirtækis frá því lánsþjónustufyrirtæki sem tekur við, ef um er að ræða vixlun, og þeim tveimur lánsþjónustufyrirtækjum sem veita sama útgefanda lánsþjónustur samhliða. Viðkomandi lánsþjónustufyrirtæki ættu ekki að tengjast vegna yfirráða, með því að vera hluti sömu samstæðu lánsþjónustufyrirtækja, með því að vera hluthafi eða aðili eða geta farið með atkvæðisrétt í einhverju af

hinum lánshæfismatsfyrirtækjunum, eða geta tilnefnt meðlimi í yfir- eða eftirlitsstjórn einhvers af hinum lánshæfismatsfyrirtækjunum.

22) Lánshæfismatsfyrirtæki ættu að koma á, viðhalda, framfylgja og skjalfesta skilvirkt innra stjórnunarkerfi sem gildir um framkvæmd stefna og aðferða til að koma í veg fyrir og stýra mögulegum hagsmunaárekstrum og til að tryggja óhæði lánshæfismata, greinenda og matshópa að því er varðar hluthafa, stjórnsýslustofnanir, stjórnendur og sölu- og markaðsstarfsemi. Koma ætti á stöðluðum verklagsreglum í tengslum við stjórnarhætti fyrirtækja, skipulagsmál og stjórnun hagsmunaárekstra. Endurskoða ætti staðlaðar verklagsreglur reglulega og fylgjast með þeim til að meta skilvirkni þeirra og hvort þörf sé á að uppfæra þær.

23) Það gæti haft áhrif á skilning á óhæði lánshæfismatsfyrirtækja ef sömu hluthafar eða aðilar myndu fjárfesta í mismunandi lánshæfismatsfyrirtækjum sem ekki tilheyra sömu samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja, a.m.k. ef slík fjárfesting næði tiltekinni stærð sem gæti gert þessum hluthöfum eða aðilum kleyft að hafa tiltekin áhrif á viðskipti lánshæfismatsfyrirtækisins. Til að tryggja óhæði lánshæfismatsfyrirtækja (og skilning á óhæði) þykir því rétt að kveða á um strangari reglur um tengsl milli lánshæfismatsfyrirtækja og hluthafa þeirra og aðila. Af þeirri ástæðu ætti enginn aðili að eiga 5% eða stærri hlutdeild í fleiri en einu lánshæfismatsfyrirtæki samtímis, nema viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki tilheyri sömu samstæðu.

24) Markmiðið með því að tryggja fullnægjandi óhæði lánshæfismatsfyrirtækja krefst þess að fjárfestar eigi ekki 5% eða stærri hlut í fleiri en einu lánshæfismatsfyrirtæki samtímis. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað⁽¹⁰⁾ kveður á um að þeir aðilar sem hafa yfirlit yfir a.m.k. 5% atkvæðisréttar í skráðu félagi birti opinberlega þær upplýsingar, vegna þess m.a. að fjárfestarnir hafa hag af því að vita um breytingar á fyrirkomulagi atkvæðagreiðslu í slíku fyrirtæki. Mörk upp á 5% eru því talin marka stóra eignarhlutdeild sem gerir það kleift að hafa áhrif á fyrirkomulag atkvæðagreiðslu í fyrirtæki. Því þykir rétt að nota 5% mörkin í þeim tilgangi að takmarka fjárfestingu

í fleiri en einu lánshæfismatsfyrirtæki samtímis. Ráðstöfunin telst ekki vera óhófleg að því gefnu að öll skráð lánshæfismatsfyrirtæki í Sambandinu séu óskráð fyrirtæki og falla þar af leiðandi ekki undir reglur um gagnsæi og málsmeðferð sem gilda um skráð félög í Sambandinu í samræmi við tilskipun 2004/109/EB. Óskráð fyrirtæki lúta oft samskiptareglum eða samningum hluthafa og fjöldi hluthafa eða aðila er venjulega lítill. Því gæti jafnvel minnihlutastaða í óskráðu lánshæfismatsfyrirtæki haft áhrif. Til að tryggja að enn sé mögulegt að fjárfesta í lánshæfismatsfyrirtækjum í efnahagslegum tilgangi ætti þó ekki að rýmka þessa takmörkun á að fjárfesta í fleiri en einu lánshæfismatsfyrirtæki samtímis þannig að hún nái yfir fjárfestingar fyrir milligöngu sameiginlegra fjárfestingarsjóða undir stjórn þriðju aðila sem eru óháðir fjárfestingum og eru ekki háðir áhrifum fjárfestisins.

25) Ákvæði þessarar reglugerðar um hagsmunaárekstra að því er varðar skipulag hlutafjäreignar ættu ekki aðeins að vísa til beinnar hlutafjäreignar heldur einnig óbeinnar hlutafjäreignar þar eð ella væri auðvelt að sniðganga þessar reglur. Lánshæfismatsfyrirtæki ættu að leggja sig fram um að þekkja óbeina hluthafa sína svo þeir geti forðast mögulega hagsmunaárekstra í því samhengi.

26) Það gæti grafið undan skilvirkni reglnanna um óhæði og um að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra, sem gera kröfu um að lánshæfismatsfyrirtæki veiti ekki sama útgefanda lánshæfismatsþjónustu í langan tíma, ef lánshæfismatsfyrirtækjum væri leyft að verða stórir hluthafar eða aðilar í öðrum lánshæfismatsfyrirtækjum.

27) Það er mikilvægt að tryggja að breytingar á matsaðferðum leiði ekki til þess að aðferðafræðin verði vægnari. Í þeim tilgangi ættu útgefendur, fjárfestar og aðrir áhugasamir aðilar að hafa tækifæri til að koma með athugasemdir um fyrirhugaðar breytingar á matsaðferðum. Það mun hjálpa þeim að skilja ástæðurnar fyrir nýrri aðferðafræði og breytingunni sem um er að ræða. Athugasemdir útgefenda og fjárfesta um drög að aðferðafræði geta verið mikilvægt framlag fyrir lánshæfismatsfyrirtækin við skilgreiningu aðferðafræðinnar. Einnig ætti að tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um fyrirhugaðar breytingar. Þrátt fyrir að reglugerð (EB) nr. 1060/2009 veiti Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni vald til að sannprófa að aðferðafræði lánshæfismatsfyrirtækja sé nákvæm, kerfisbundin, stöðug og háð sannprófun á grundvelli fyrri reynslu, þ.m.t. afturvirkri prófun, ætti

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38.

sannprófunarferlið ekki að veita Evrópsku verðbréfa-markaðseftirlitsstofnuninni vald til að dæma hvort fyrirhuguð aðferðafræði, eða lánshæfismót sem gefin eru út eftir að aðferðafræðinni er beitt, sé viðeigandi. Eftir því sem við á ættu matsaðferðir að taka tillit til fjárhagslegrar áhættu sem leiðir af umhverfislegri hættu.

- 28) Vegna þess hversu flóknir samsettir fjármálagerningar eru hafa lánshæfismatsfyrirtæki ekki alltaf náð að tryggja nægilega mikil gæði útgefna lánshæfismata á slíkum gerningum. Þetta hefur leitt til þess að tiltrú markaðarins á þessum tegundum lánshæfismata hefur farið dvínandi. Til að endurheimta tiltrúna væri rétt að krefjast þess að útgefendur eða tengdir þriðju aðilar réðu a.m.k. tvö mismunandi lánshæfismatsfyrirtæki til að lánshæfismata samsetta fjármálagerninga, en það gæti leitt til mismunandi mata sem eru í innbyrðis samkeppni. Þetta gæti einnig dregið úr því að treyst sé um of á eitt lánshæfismat.
- 29) Tillagan um tilskipun um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og fjárfestingarfyrirtækjum og tillagan um reglugerð um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki, sem ætlað er að koma í stað tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽¹¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana ⁽¹²⁾, innleiða kröfu um að lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki meti útlánaáhætta eininga og fjármálagerninga sem þau fjárfesta sjálf í og treysti ekki í þessu tilliti alfarið á lánshæfismót. Þessi krafa ætti einnig að ná til annarra aðila á fjármálamarkaði, sem falla undir lög Sambandsins, þ.m.t. fjárfestingastjóra. Að því er varðar alla aðila á fjármálamarkaði ætti þó að framfylgja þessari kröfu í réttu hlutfalli við eðli og umfang hlutaðeigandi aðila og það hversu flókinn hann er. Aðildarríki ættu ekki að eiga rétt á að geta sett eða viðhaldið reglum sem leyfa þessum fjárfestum að treysta enn frekar á lánshæfismót.
- 30) Enn fremur myndi geta fjárfesta til að framkvæma upplýst mat á lánstrausti samsetts fjármálagernings aukast ef fjárfestirinn fengi fullnægjandi upplýsingar um þá gerninga. Til dæmis ættu fjárfestar að fá meiri upplýsingar um undirliggjandi eignir, vegna þess að áhætta samsettra fjármálagerninga er að miklu leyti háð gæðum og árangri undirliggjandi eigna. Þetta myndi draga úr því hversu
- háðir fjárfestar eru lánshæfismötum. Auk þess mun birting upplýsinganna um samsetta fjármálagerninga líklega auka samkeppnina á milli lánshæfismatsfyrirtækja þar sem það gæti leitt til aukningar á fjölda óumbeðinna lánshæfismata. Framkvæmdastjórnin ætti, eigi síðar en í janúar 2016, að endurskoða og gefa skýrslu um hversu viðeigandi það er að rýmka gildissvið kröfunnar um upplýsingagjöf til annarra fjármálaafurða. Til dæmis eru til fleiri fjármálaafurðir, s.s. sértryggt skuldabréf og aðrar tryggðar skuldir, þar sem áhættan er að miklu leyti háð eiginleikum undirliggjandi trygginga og þar sem viðeigandi gæti verið að veita fjárfestum meiri upplýsingar um tryggingarnar.
- 31) Fjárfestar, útgefendur og aðrir áhugasamir aðilar ættu að hafa aðgang að uppfærðum matsupplýsingum á miðlægu vefsetri. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að koma á fót evrópskum matsvettvangi (e. *European rating platform*) og gera fjárfestum kleift að bera auðveldlega saman öll lánshæfismót sem til eru að því er varðar tiltekna metna einingu. Það er mikilvægt að vefsetur evrópska matsvettvangsins sýni öll aðgengileg mót fyrir hvern gerning til að gera fjárfestum kleift að taka til athugunar fjölbreyttar skoðanir áður en þeir taka eigin fjárfestingarákvörðun. Til að grafa ekki undan getu lánshæfismatsfyrirtækja til að starfa samkvæmt þeirri aðferð að útgefandinn greiði ætti ekki að fella slík mót inn í evrópska matsvettvanginn. Evrópski matsvettvangurinn ætti að hjálpa litlum og nýjum lánshæfismatsfyrirtækjum að verða sýnileg. Inn í evrópska matsvettvanginn ætti að fella miðlægt gagnasafn Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar með það í huga að koma á fót einum vettvangi fyrir öll aðgengileg lánshæfismót fyrir hvern gerning og fyrir upplýsingar um söguleg gögn um fyrri árangur, birt í miðlæga gagnasafninu. Evrópuþingið studdi innleiðingu á slíkri birtingu lánshæfismata í ályktun sinni um lánshæfismatsfyrirtæki þann 8. júní 2011.
- 32) Lánshæfismót hafa, án tillits til þess hvort þau eru gefin út í eftirlitsskyni, veruleg áhrif á fjárfestingarárvarðanir og á ímynd útgefanda og það hversu aðlaðandi hann er sem fjárfestingarkostur. Af þeim sökum bera lánshæfismatsfyrirtæki mikilvæga ábyrgð gagnvart fjárfestum og útgefendum varðandi að tryggja að þau fari að reglugerð (EB) nr. 1060/2009 svo að lánshæfismót þeirra séu óháð, hlutlæg og fullnægjandi að gæðum. Fjárfestar og útgefendur eru þó ekki alltaf í aðstöðu til a knýja lánshæfismatsfyrirtækin til ábyrgðar gagnvart þeim. Það getur verið sérstaklega erfitt að sanna einkaréttarábyrgð lánshæfismatsfyrirtækis ef ekki er um samningssamband að ræða á milli lánshæfismatsfyrirtækis og, t.d., fjárfestis eða útgefanda sem hefur verið metinn án þess að um það hafi verið beðið. Útgefendur geta einnig lent í vandræðum með að þvinga einkaréttarábyrgð lánshæfismatsfyrirtækja upp á þau, jafnvel þegar þeir eiga í samningssambandi við hlutaðeigandi lánshæfismatsfyrirtæki; t.d. getur lækun

⁽¹¹⁾ Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

⁽¹²⁾ Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

- lánshæfismats, á grundvelli brots á reglugerð (EB) nr. 1060/2009, sem framið er af ásetningi eða af vitaverðu gáleysi, haft neikvæð áhrif á orðstír og fjármagnskostnað útgefanda og þar með valdið útgefandanum tjóni þrátt fyrir að það falli ekki undir skaðabótaábyrgð innan samninga. Því er mikilvægt að kveða á um fullnægjandi bótarétt fjárfesta, sem hafa treyst með eðlilegum hætti á útgefið lánshæfismat sem brýtur gegn reglugerð (EB) nr. 1060/2009, og um útgefendur sem verða fyrir tjóni vegna lánshæfismats sem brýtur gegn reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Fjárfestirinn og útgefandinn ættu að geta látið lánshæfismatsfyrirtækið bera ábyrgð vegna tjóns af völdum brots á þeirri reglugerð sem hafði áhrif á niðurstöðu mats. Á meðan fjárfestar og útgefendur, sem eiga í samningssambandi við lánshæfismatsfyrirtæki, geta kosið að byggja kröfu á viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki á samningsbroti, ætti möguleikinn á að krefjast bóta vegna brots á reglugerð (EB) nr. 1060/2009 að standa til boða fyrir alla fjárfesta og útgefendur, án tillits til þess hvort samningssamband sé milli aðilanna.
- 33) Það ætti að vera mögulegt að draga lánshæfismatsfyrirtæki til ábyrgðar ef þau brjóta af ásetningi eða af vitaverðu gáleysi gegn skyldum sem lagðar eru á þau með reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Þessi sakarregla er viðeigandi þar eð lánshæfismatsstarfsemi felur í sér tiltekið mat á flóknum efnahagslegum þáttum og beiting mismunandi aðferðafræði getur leitt til mismunandi matsniðurstaðna og getur engin þeirra talist vera röng. Það þykir einnig rétt að láta lánshæfismatsfyrirtæki aðeins bera mögulega ótakmarkaða ábyrgð ef þau brjóta gegn reglugerð (EB) nr. 1060/2009 af ásetningi eða af vitaverðu gáleysi.
- 34) Fjárfestirinn eða útgefandinn sem krefst bóta vegna brots á reglugerð (EB) nr. 1060/2009 ætti að setja fram nákvæmar og ítarlegar upplýsingar sem gefa til kynna að lánshæfismatsfyrirtækið hafi framið slíkt brot á þeirri reglugerð. Valdbær dómstóll ætti að meta það, að teknu tilliti til þess að svo kann að vera að fjárfestirinn eða útgefandinn hafi ekki aðgang að upplýsingum sem eingöngu lánshæfismatsfyrirtækið býr yfir.
- 35) Að því er varðar málefni um einkaréttarábyrgð lánshæfismatsfyrirtækis, sem ekki falla undir eða eru skilgreind í þessari reglugerð, þ.m.t. orsakasamhengi og vitavert gáleysi, ættu slík málefni að falla undir gildandi landslög í samræmi við viðeigandi reglur alþjóðlegs einkamálaréttar. Einkum ættu aðildarríki að geta viðhaldið innlendu fyrirkomulagi einkaréttarábyrgðar sem er hagstæðara fjárfestum eða útgefendum eða sem byggir ekki á broti á reglugerð (EB) nr. 1060/2009. Ákvarða ætti valdbæra dómstólinn, sem tekur ákvörðun um kröfu fjárfestis eða útgefanda um einkaréttarábyrgð, í samræmi við viðeigandi reglur alþjóðlegs einkamálaréttar.
- 36) Skylda stofnanafjárfesta, þ.m.t. fjárfestingastjóra, til að gera eigið mat á lánstrausti eigna ætti ekki að koma í veg fyrir að dómstólar geti komist að þeirri niðurstöðu að brot lánshæfismatsfyrirtækis á reglugerð (EB) nr. 1060/2009 hafi valdið fjárfesti tjóni sem lánshæfismatsfyrirtækið ber ábyrgð á. Þrátt fyrir að þessi reglugerð muni auka möguleika fjárfesta til að gera eigið áhættumat munu þeir áfram hafa takmarkaðri aðgang að upplýsingum en lánshæfismatsfyrirtækin sjálf. Þar að auki getur einkum minni fjárfestum skort getu til að skoða með gagnrýnum augum lánshæfismat sem lánshæfismatsfyrirtæki hefur gefið út.
- 37) Aðildarríki og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ættu að sjá til þess að öll viðurlög sem lögð eru á samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1060/2009 séu aðeins birt opinberlega þegar slík opinber birting er í réttu hlutfalli við brotið.
- 38) Til að draga enn frekar úr hagsmunaárekstrum og auðvelda sanngjarna samkeppni á lánshæfismatsmarkaðnum er mikilvægt að tryggja að gjöldin sem lánshæfismatsfyrirtæki leggja á viðskiptavinum hafi ekki í för með sér mismun. Aðeins ætti að vera hægt að réttlæta mismun á gjöldum sem lögð eru á sömu tegund þjónustu með mismun á raunverulegum kostnaði við að veita mismunandi viðskiptavinum þessa þjónustu. Enn fremur ættu gjöld vegna lánshæfismatsþjónustu sem veitt er tilteknum útgefanda ekki að vera háð niðurstöðu eða útkomu vinnunnar eða veitingu tengdrar (hliðar)starfsemi [áður stoðþjónustu]. Til að gera það mögulegt að hafa skilvirkt eftirlit með þessum reglum ættu lánshæfismatsfyrirtæki enn fremur að birta Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni upplýsingar um gjöldin sem það tekur við frá viðskiptavinum sínum og almenna stefnu sína í verðlagsmálum.
- 39) Til að stuðla að útgáfu uppfærðra og áreiðanlegra lánshæfismata ríkja og til að auka skilning notenda er mikilvægt að endurskoða þessi mót reglulega. Einnig er mikilvægt að auka gagnsæi varðandi rannsóknarvinnu sem fram fer, starfsfólk sem starfar við gerð lánshæfismata ríkja og undirliggjandi forsendur fyrir lánshæfismöt lánshæfismatsfyrirtækja í tengslum við ríkisskuldur.

- 40) Það er nauðsynlegt að fjárfestar hafi réttar upplýsingar til að meta lánstraust aðildarríkja. Við eftirlit sitt með stefnu aðildarríkja á sviði efnahagsmála og ríkisfjármála safnar og vinnur framkvæmdastjórnin gögn um stöðu efnahags, fjárhags og ríkisfjármála aðildarríkja og árangur þeirra, sem framkvæmdastjórnin birtir að mestu leyti og fjárfestar geta því notað til að meta mögulegt lánstraust aðildarríkja. Við eftirlit sitt með stefnu aðildarríkja á sviði efnahagsmála og ríkisfjármála ætti framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á og mögulegt er og með fyrirvara um viðeigandi reglur um þagnarskyldu, að láta mögulega viðbótarþætti eða vísa, sem gætu hjálpað fjárfestum að meta lánstraust aðildarríkja, fylgja með núverandi skýrslugjöf um efnahagslegan árangur aðildarríkja. Þessa þætti ætti að gera aðgengilega almenningi með því að bæta þeim við áður birt efni og aðrar opinberar upplýsingar, með það í huga að veita fjárfestum frekari gögn til að hjálpa þeim að meta lánstraust ríkiseininga og upplýsingar um skuldir þeirra. Með þetta í huga skal framkvæmdastjórnin athuga möguleikann á að þróa evrópskt mat á lánstrausti, til að gera fjárfestum kleift að leggja óhlutdrægt og hlutlægt mat á lánstraust aðildarríkja, með tilliti til sértækrar efnahagslegrar og félagslegrar þróunar. Ef nauðsyn krefur ætti framkvæmdastjórnin að leggja fram viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf.
- 41) Núverandi reglur kveða á um að tilkynna skuli metnu einingunni um lánshæfismatið 12 klukkustundum fyrir birtingu þess. Til að forðast að slík tilkynning fari fram utan opnunartíma og til að gefa metnu einingunni nægan tíma til að staðfesta réttleika gagnanna sem lánshæfismatið byggist á ætti að tilkynna metnu einingunni um matið heilum virkum degi fyrir birtingu lánshæfismatsins eða matshorfa. Metna einingin ætti að takmarka og skilgreina með skýrum hætti skrána yfir þá aðila sem skulu fá slíka tilkynningu.
- 42) Í ljósi sértækis lánshæfismata ríkja og til að draga úr hættu á flökki þykir rétt og hóflegt að krefjast þess að lánshæfismatsfyrirtæki birti aðeins þessi mót eftir lokun viðskipta á viðskiptavettvöngum sem komið er á föt í Sambandinu og a.m.k. einni klukkustund fyrir opnun þeirra. Að sama skapi þykir einnig rétt og hóflegt að lánshæfismatsfyrirtæki birti í lok desember dagskrá fyrir næstu 12 mánuði þar sem fram koma dagsetningar birtingar á lánshæfismötum ríkja og, í samræmi við það, dagsetningar fyrir birtingu á tengdum matshorfum eftir atvikum. Slíkar dagsetningar ættu að vera á föstudegi. Aðeins ætti að takmarka fjölda birtinga samkvæmt dagskránni við tvær til þrjár að því er varðar óumbeðin lánshæfismöt ríkja. Ef slíkt er nauðsynlegt til að lánshæfismatsfyrirtæki geti uppfyllt lagaskyldur sínar ættu þau að hafa heimild til að víkja frá tilkynntri dagskrá sinni og útskýra þá í smáatriðum ástæðurnar fyrir slíku frávik. Slík frávik ættu þó ekki að eiga sér stað reglulega.
- 43) Framkvæmdastjórnin ætti á grundvelli markaðsþróunar að leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar sem mat er lagt á það hversu viðeigandi það er að styðja evrópskt opinbert lánshæfismatsfyrirtæki, sem hefur það að markmiði að meta lánstraust ríkisskuldna aðildarríkja, og/ eða evrópska lánshæfismatsstofnun vegna allra annarra lánshæfismata, og á leiðir til þess. Ef nauðsyn krefur ætti framkvæmdastjórnin að leggja fram viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf.
- 44) Í ljósi þess hve sértæk lánshæfismöt ríkja eru og til að forðast hættu á smitun um gervallt Sambandið ætti að banna yfirlýsingar sem tilkynna um endurskoðun á tilteknum hópi ríkja, nema þeim fylgi skýrslur um einstök ríki. Með það í huga að auka gildi og aðgengileika upplýsingalinda, sem lánshæfismatsfyrirtæki nota við opinberar tilkynningar um mögulegar breytingar á lánshæfismötum ríkja, öðrum en lánshæfismötum, matshorfum og meðfylgjandi fréttatilkynningum, ættu slíkar tilkynningar ávallt að byggja á upplýsingum sem metna einingin býr yfir og hafa verið birtar með samþykki metnu einingarinnar, nema upplýsingarnar séu almennt aðgengilegar. Ef lagaramminn sem gildir um metnu eininguna kveður á um að metna einingin megi ekki birta slíkar upplýsingar, s.s. ef um er að ræða innherjaupplýsingar eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 1. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) ⁽¹³⁾, má metna einingin ekki veita samþykki sitt.
- 45) Þegar lánshæfismatsfyrirtæki birta lánshæfismat ríkja ættu þau, til að stuðla að gagnsæi, að útskýra í fréttatilkynningum sínum eða skýrslum lykilþættina sem liggja til grundvallar við þessi lánshæfismöt. Gagnsæi lánshæfismata ríkja ætti þó ekki að vera afgerandi fyrir þróun innlendrar stefnu (efnahagsstefnu, atvinnustefnu eða aðra stefnu). Þrátt fyrir að þessar stefnur gætu þjónað sem þáttur fyrir lánshæfismatsfyrirtækið til að meta lánstraust ríkiseiningar eða fjármálagerninga hennar, og mögulegt sé að nota þær til að skýra helstu rök fyrir lánshæfismati

(13) Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16.

rikis, ætti ekki að leyfa beinar eða skýlausar kröfur eða tilmæli af hálfu lánshæfismatsfyrirtækja til ríkja að því er varðar þessar stefnur. Lánshæfismatsfyrirtæki ættu að forðast að gefa bein eða skýlaus tilmæli um stefnur ríkiseininga.

- 46) Tæknistaðlar í fjármálaþjónustugeiranum ættu að tryggja fullnægjandi vernd innstæðueigenda, fjárfesta og neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar eð Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin býr yfir mikilli sérhæfðri sérþekkingu væri það skilvirkt og viðeigandi að fela stofnuninni að útfæra frumvörp að reglugerð og tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem fela ekki í sér ákvarðanir um stefnu, til að leggja fyrir framkvæmdastjórna.
- 47) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin hefur útfært, um inntak, tíðni og framsetningu upplýsinganna sem útgefendur skulu veita um samsetta fjármálagerninga, framsetningu upplýsinganna, þ.m.t. skipulag, form, aðferð og tímabil skýrslugjafar, sem lánshæfismatsfyrirtæki ættu að birta Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni í tengslum við evrópska matsvettvanginn og inntak og form reglubundnu skýrslanna um gjöld sem lánshæfismatsfyrirtækin leggja á vegna viðvarandi eftirlits Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Framkvæmdastjórnin ætti að innleiða þessa staðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfs-hætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.
- 48) Reglugerð (EB) nr. 1060/2009 heimilar notkun lánshæfismata sem gefin eru út í þriðju löndum í eftirlitsskyni ef þau eru gefin út af lánshæfismatsfyrirtækjum sem eru vottuð í samræmi við þá reglugerð eða samþykkt af lánshæfismatsfyrirtækjum sem hafa staðfestu í Sambandinu í samræmi við þá reglugerð. Vottun krefst þess að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt ákvörðun um jafngildi reglakerfis þriðja lands um lánshæfismatsfyrirtæki og jafngildi krefst þess að framferði lánshæfismatsfyrirtækis þriðja lands uppfylli kröfur sem eru a.m.k. jafn strangar og viðkomandi reglur Sambandsins. Sum ákvæðin sem innleidd eru með þessari reglugerð ættu ekki að gilda um mat á jafngildi og samþykkt. Þetta á við um þau ákvæði sem eingöngu leggja skuldbindingar á útgefendur en ekki á lánshæfismatsfyrirtæki. Þar að auki ætti ekki að taka til athugunar í þessu samhengi ákvæði sem snúast frekar um skipulag lánshæfismatsmarkaðarins í Sambandinu en að koma á hátternisreglum fyrir lánshæfismatsfyrirtæki. Til að gefa þriðju löndum nægan tíma til að endurskoða regluranna sína að því er varðar eftirstandandi ný

efnisákvæði ætti hið síðarnefnda aðeins að gilda um mat á jafngildi og samþykki frá og með 1. júní 2018. Mikilvægt er að minnast þess, í þessu tilliti, að í reglakerfi þriðja lands þurfa ekki að vera nákvæmlega eins reglur og þær sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Til að reglakerfi þriðja lands teljist jafngilt eða jafn strangt og reglakerfi Sambandsins ætti að vera nægilegt, eins og þegar er kveðið á um í reglugerð (EB) nr. 1060/2009, að það nái sömu markmiðum og virkni í raun.

- 49) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, nánar tiltekið að efla óhæði lánshæfismatsfyrirtækja, stuðla að traustum verkferlum og aðferðafræði, draga úr áhættu í tengslum við lánshæfismat ríkja, að draga úr því að markaðsaðilar treysti um of á lánshæfismöt og að tryggja bótarétt fjárfesta, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna skipulags lánshæfismatsstarfseminnar, sem hafa skal eftirlit með, þvert á Sambandið og áhrifa hennar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 50) Framkvæmdastjórnin ætti að setja fram skýrslu, fyrir lok árs 2013, um hagkvæmni nets smærri lánshæfismatsfyrirtækja til að auka samkeppni á markaðnum. Í þessari skýrslu ætti að leggja mat á fjárstuðning og annan stuðning og hvata til að mynda slíkt net, með tilliti til mögulegra hagsmunaárekstra sem leiða af slíkri opinberri fjármögnun.
- 51) Samráð var haft við Evrópsku persónuverndarstofnunina, í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga⁽¹⁴⁾, og samþykkti hún álitserð⁽¹⁵⁾.
- 52) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1060/2009 til samræmis við það,

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. ESB C 139, 15.5.2012, bls. 6.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

ii. eftirfarandi liðir bætist við:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1060/2009

Reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð eru settar fram sameiginlegar eftirlitsaðferðir til þess að efla heilleika, gagnsæi, ábyrgð, góða stjórnunarhætti og óhæði í lánshæfismatsstarfsemi sem stuðlar að gæðum lánshæfismats, sem gefið er út í Sambandinu, og þar með að snurðulausri starfsemi innri markaðarins og jafnframt að háu stigi neytenda- og fjárfestaverndar. Í henni er mælt fyrir um skilyrði um útgáfu lánshæfismata og reglur um skipulag og framferði lánshæfismatsfyrirtækja, þ.m.t. hluthafa þeirra og aðila, til að stuðla að óhæði lánshæfismatsfyrirtækja, forðast hagsmunaárekstra, og til að auka vernd neytenda og fjárfesta.

Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um skyldur útgefenda, upphaflegra útgefenda og umsýsluaðila, sem hafa staðfestu í Sambandinu, að því er varðar samsetta fjármálagerninga.“

2) Í 2. gr. (1. mgr.), 3. gr. (m-lið 1. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 4. gr. (inngangshluta 3. mgr.), 4. gr., (fyrstu og annarri undirgrein 4. mgr.), 5. gr. (inngangshluta 1. mgr.), 14. gr. (inngangshluta 1. mgr.) og 1. lið II. viðauka kemur „Sambandinu“ í stað „Bandalaginu“.

3) Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. í stað g-liðar komi eftirfarandi:

„g) „í eftirlitsskyni“: notkun lánshæfismats með sérstöku tilliti til samræmis við lög Sambandsins, eða við lög Sambandsins eins og þau eru framkvæmd í landslöggjöf aðildarríkjanna,“

„pa) „lánastofnun“: lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB,

pb) „fjárfestingarfyrirtæki“: fjárfestingarfyrirtæki eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,

pc) „vátryggingafélag“: vátryggingafélag eins og það er skilgreint í 1. lið 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II)(*),

pd) „endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag eins og það er skilgreint í 4. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,

pe) „stofnun um starfstengdan lífeyri“: stofnun um starfstengdan lífeyri eins og hún er skilgreind í a-lið 6. gr. tilskipunar 2003/41/EB,

pf) „rekstrarfélag“: rekstrarfélag eins og það er skilgreint í b-lið 1. mgr. 2. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS)(**),

pg) „fjárfestingarfélag“: fjárfestingarfélag sem hefur leyfi í samræmi við tilskipun 2009/65/EB,

ph) „stjórnandi fagfjárfestasjóðs“: stjórnandi fagfjárfestasjóðs eins og hann er skilgreindur í b-lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um stjórnendur fagfjárfestasjóða(***)

pi) „miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 1. lið 2. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuvíðskiptaskrár(****) sem hefur leyfi í samræmi við 14. gr. þeirrar reglugerðar,

pj) „lýsing“: lýsing sem birt er samkvæmt tilskipun 2003/71/EB og reglugerð (EB) nr. 809/2004,

(*) Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

(**) Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32.

(***) Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1.

(****) Stjtið. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1.“

iii. eftirfarandi komi í stað q- og r-liðar:

„q) „löggjöf sem bundin er við tiltekinn geira“: lagagerðir Sambandsins sem um getur í pa- til pj-lið,

r) „lögbær yfirvöld tiltekins geira“: lögbær yfirvöld tiltekins geira sem tilnefnd eru, samkvæmt viðeigandi löggjöf sem bundin er við tiltekinn geira, til að hafa eftirlit með lánastofnunum, fjárfestingarfyrirtækjum, vátryggingafélögum, endurtryggingafélögum, stofnunum um starfstengdan lífeyri, eignastýringarfélögum, fjárfestingarfélögum, stjórnendum fagfjárfestasjóða, miðlægum mótaðilum og lýsingum.“

iv. eftirfarandi liðir bættist við:

„s) „útgefandi“: útgefandi (e. *issuer*) eins og hann er skilgreindur í h-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2003/71/EB,

t) „upphaflegur útgefandi“: útgefandi (e. *originator*) eins og hann er skilgreindur í 41. lið 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB,

u) „umsýsluaðili“: umsýsluaðili eins og hann er skilgreindur í 42. lið 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB,

v) „lánshæfismat ríkis“:

i. lánshæfismat þar sem metna einingin er ríki eða svæðis- eða staðaryfirvald ríkis,

ii. lánshæfismat þar sem útgefandi skuldbindingarinnar eða fjárskuldbindingarinnar, skulda-

bréfsins eða annars fjármálagernings er ríki eða svæðis- eða staðaryfirvald ríkis, eða félag ríkis eða svæðis- eða staðaryfirvalds með sérstakan tilgang,

iii. lánshæfismat þar sem útgefandinn er alþjóðleg fjármálastofnun stofnuð af tveimur eða fleiri ríkjum, sem hefur það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim meðlimum þessarar alþjóðlegu fjármálastofnunar sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika,

w) „matshorfur“: álit á líklegri þróun lánshæfismats til skamms tíma, meðallangs tíma eða hvort tveggja,

x) „óumbeðið lánshæfismat“ og „óumbeðið lánshæfismat ríkis“: eftir því sem við á, lánshæfismat eða lánshæfismat ríkis sem lánshæfismatsfyrirtæki hefur veitt án þess að hafa verið beðið um það,

y) „lánshæfiseinkunn“: mat á lánstrausti sem er niðurstaða samantektar og framsetningar gagna eingöngu á grundvelli fyrirfram ákveðins tölfraðilegs kerfis eða líkans, án verulegs viðbótarframlags, frá greinanda, til greiningar sem sérstaklega tengist viðkomandi mati,

z) „skipulegur verðbréfamarkaður [áður skipulegur markaður]“: skipulegur verðbréfamarkaður eins og hann er skilgreindur í 14. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB og komið er á fót í Sambandinu,

aa) „endurverðbréfun“: endurverðbréfun eins og hún er skilgreind í lið 40a í 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB.“,

b) eftirfarandi málsgrein bættist við:

„3. Að því er varðar þessa reglugerð felur hugtakið „hluthafi“ í sér raunverulega eigendur, eins og þeir eru skilgreindir í 6. lið 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi ⁽¹⁶⁾.“

(16) Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

4) Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi komi í stað 1. mgr.:

„1. Lánastofnanir, fjárfestingarfyrirtæki, váttryggingafélög, endurtryggingafélög, stofnanir um starfstengdan lífeyri, eignastýringarfélag, fjárfestingarfélag, stjórnendur fagfjárfestastjóða og miðlægir mótaðilar mega aðeins nota lánsþæfismöt í eftirlitsskyni ef þau eru gefin út af lánsþæfismatsfyrirtækjum sem hafa staðfestu í Sambandinu og eru skráð í samræmi við þessa reglugerð.“

Ef lýsing felur í sér vísun í lánsþæfismat, eitt eða fleiri, skal útgefandi, bjóðandi, eða sá aðili sem óskar eftir töku til viðskipta [áður skráningu] á skipulegan verðbréfamarkað, tryggja að lýsingin feli einnig í sér skýrar og áberandi upplýsingar um það hvort þess háttar lánsþæfismat sé gefið út af lánsþæfismatsfyrirtæki sem hefur staðfestu í Sambandinu og er skráð samkvæmt reglugerð þessari.“

b) eftirfarandi komi í stað b-liðar 3. mgr.:

„b) lánsþæfismatsfyrirtæki hefur staðfest og getur á áframhaldandi grundvelli sýnt Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) (*ESMA*), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010(*) fram á að rekstur lánsþæfismatsstarfsemi lánsþæfismatsfyrirtækis í þriðja landi, sem leiðir til útgáfu þess lánsþæfismats er biður samþykktar, uppfylli skilyrði sem eru a.m.k. jafn ströng og skilyrðin sem sett eru fram í 6.–12. gr., og I. viðauka, að undanskilinni 6. gr. a, 6. gr. b, 8. gr. a, 8. gr. b, 8. gr. c og 11. gr. a, ba-lið 3. liðar og liðum 3a og 3b í B-þætti I. viðauka.“

(*) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.“

5) Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) í annarri undirgrein 6. mgr. komi eftirfarandi í stað b-liðar:

„b) lánsþæfismatsfyrirtæki í því þriðja landi falla undir lagalega bindandi reglur sem eru jafngildar þeim sem settar eru fram í 6.–12. gr. og I. viðauka, að undanskilinni 6. gr. a, 6. gr. b, 8. gr. a, 8. gr. b, 8. gr. c og 11. gr. a, ba-lið 3. liðar og liðum 3a og 3b í B-þætti I. viðauka.“

b) í stað 8. mgr. komi eftirfarandi:

„8. Ákvæði 20. gr., 23. gr. b og 24. gr. gilda um lánsþæfismatsfyrirtæki sem eru vottuð í samræmi við 3. mgr. 5. gr. og um lánsþæfismöt sem þau gefa út.“

6) Eftirfarandi greinum er bætt við í bálki 1:

„5. gr. a

Oftraust fjármálastofnana á lánsþæfismötum

1. Einingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 4. gr. skulu framkvæma eigið mat á útlánaáættu og skulu ekki treysta alfarið eða vélrænt á lánsþæfismöt þegar lagt er mat á lánstraust einingar eða fjármálagernings.

2. Lögbær yfirvöld tiltekens geira sem stýra eftirliti með einingunum sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 4. gr. skulu, með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flókin starfsemi þeirra er, fylgjast með því að ferli þeirra við mat á útlánaáættu séu fullnægjandi, meta notkun þeirra á tilvísunum í lánsþæfismöt í samningum og, eftir því sem við á, hvetja þau til að draga úr áhrifum slíkra tilvísana, með það fyrir augum að draga úr því að treyst sé eingöngu og vélrænt á lánsþæfismöt, í samræmi við sértæka löggjöf sem bundin er við tiltekinn geira.

5. gr. b

Notkun lánsþæfismata af hálfu evrópskra eftirlitsyfirvalda og evrópska kerfisáætturáðsins

1. Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaefirlitsstofnunin) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010(*), evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) (EIOPA) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010(**) og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu ekki vísa til lánsþæfismata í viðmiðunarreglum sínum, tilmælum eða drögum að tæknistöðlum ef slíkar tilvísanir gætu valdið því að lögbæru yfirvöldin, lögbær yfirvöld tiltekens geira, einingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 4. gr. eða aðrir aðilar á fjármálamörkuðum treysti eingöngu eða vélrænt á lánsþæfismöt. Til samræmis við það skulu Evrópska bankaefirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin endurskoða og fjarlægja, eftir því sem við á, allar slíkar tilvísanir í lánsþæfismöt í gildandi viðmiðunarreglum og tilmælum, eigi síðar en 31. desember 2013.

2. Evrópska kerfisáhætturáðið (ESRB), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhætturáðsins^(***), skal ekki vísa til lánshæfismata í viðvörðunum sínum og tilmælum ef slíkar tilvísanir gætu valdið því að treyst sé eingöngu eða vélrænt á lánshæfismöt.

5. gr. c

Oftraust á lánshæfismöt í löggjöf Sambandsins

Með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar til að taka frumkvæði skal hún halda áfram að kanna hvort tilvísanir í lánshæfismöt í löggjöf Sambandsins valda því eða gætu valdið því að lögbæru yfirvöldin, lögbær yfirvöld tiltekins geira, einingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. 4. gr. eða aðrir aðilar á fjármálamörkuðum treysti eingöngu eða vélrænt á lánshæfismöt, með það fyrir augum að fjarlægja allar tilvísanir í lánshæfismöt í lögum Sambandsins í eftirlitsskyni fyrir 1. janúar 2020, að því tilskildu að viðeigandi valkostir í stað mats á útlánaáhættu hafi verið tilgreindir og komið í framkvæmd.

(*) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12.

(**) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48.

(***) Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1.⁴

7) Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Lánshæfismatsfyrirtæki skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að núverandi eða hugsanlegir hagsmunaárekstrar eða viðskiptatengsl sem snerta lánshæfismatsfyrirtæki sem gefur út lánshæfismatið eða matshorfunar, hluthafar þess, stjórnendur, greinendur, starfsfólk eða aðrir einstaklingar sem veita þjónustu, sem stendur lánshæfismatsfyrirtæki til boða eða er undir eftirliti þess, eða aðrir aðilar sem eru tengdir því beint eða óbeint í gegnum yfirráð, hafi ekki áhrif á útgáfu lánshæfismats eða matshorfa.“

b) í stað inngangshlutans í 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin getur, að ósk lánshæfismatsfyrirtækis, veitt því undanþágu frá kröfum 2., 5., 6. og 9. liðar A-þáttar I. viðauka

og 4. mgr. 7. gr. ef lánshæfismatsfyrirtækið getur sýnt fram á að þær kröfur séu ekki í samræmi við eðli og umfang rekstrar þess og það hversu flókinn hann er og eðli og umfang útgáfu þess á lánshæfismati og:“

c) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4. Lánshæfismatsfyrirtæki skulu koma á, viðhalda, framfylgja og skjalfesta skilvirkt innra stjórnunarkerfi sem gildir um framkvæmd stefna og aðferða til að koma í veg fyrir og draga úr mögulegum hagsmunaárekstrum og til að tryggja óhæði lánshæfismata, greinenda og matshópa að því er varðar hluthafa, stjórnarsýslustofnanir, stjórnendur og sölu- og markaðsstarfsemi. Lánshæfismatsfyrirtæki skulu koma á stöðluðum verklagsreglum um stjórnarhætti fyrirtækja, skipulag og stjórnun hagsmunaárekstra. Þau skulu fylgjast reglubundið með og endurskoða þessar stöðluðu verklagsreglur til að meta skilvirkni þeirra og leggja mat á það hvort þörf er á að uppfæra þær.“

8) Eftirfarandi greinar bætast við:

„6. gr. a

Hagsmunaárekstrar varðandi fjárfestingar í lánshæfismatsfyrirtækjum

1. Hluthafa eða aðila lánshæfismatsfyrirtækis, sem á a.m.k. 5% af eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða í fyrirtæki sem hefur vald til að beita heimildum sínum eða hafa ráðandi áhrif í lánshæfismatsfyrirtæki, skal bannað:

a) að eiga meira en 5% af eigin fé annars lánshæfismatsfyrirtækis,

b) að eiga eða hafa vald til að nýta 5% eða meira af atkvæðisrétti í öðru lánshæfismatsfyrirtæki,

c) að eiga rétt eða hafa vald til að tilnefna eða vika frá meðlimum yfir- eða eftirlitsstjórnar annars lánshæfismatsfyrirtækis,

d) að vera meðlimur yfir- eða eftirlitsstjórnar annars lánshæfismatsfyrirtækis,

e) að nýta eða hafa vald til að beita heimildum sínum eða ráðandi áhrifum í öðru lánshæfismatsfyrirtæki.

Bannið sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar gildir ekki um eignarhlutdeild í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum, þ.m.t. stýrðum sjóðum s.s. lífeyrissjóðum eða líftryggingum, að því tilskildu að eignarhlutdeildin í slíkum áætlunum setji ekki hluthafa eða aðila lánshæfismatsfyrirtækis í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á viðskiptastarfsemi þessara áætlana.

2. Þessi grein gildir ekki um fjárfestingar í öðrum lánshæfismatsfyrirtækjum innan sömu samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja.

6. gr. b

Hámarkstími samningssambands við lánshæfismatsfyrirtæki

1. Ef lánshæfismatsfyrirtæki gerir samning um útgáfu lánshæfismats á endurverðbréfunum skal það ekki gefa út lánshæfismöt á nýjum endurverðbréfunum með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda lengur en í fjögur ár.

2. Ef lánshæfismatsfyrirtæki gerir samning um mat á endurverðbréfunum skal það krefjast þess að útgefandinn:

a) ákvarði fjölda lánshæfismatsfyrirtækja sem það á í samningssambandi við um útgáfu lánshæfismata á endurverðbréfunum með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda,

b) reikni út hlutfall heildarfjölda útistandandi metinna endurverðbréfanna með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda sem hvert lánshæfismatsfyrirtæki gefur út lánshæfismat fyrir.

Ef a.m.k. fjögur lánshæfismatsfyrirtæki meta meira en 10% af heildarfjölda útistandandi metinna endurverðbréfanna skulu takmarkanirnar sem settar eru fram í 1. mgr. ekki gilda.

Undanþágan sem sett er fram í annarri undirgrein skal gilda áfram a.m.k. þar til lánshæfismatsfyrirtækið gerir nýjan samning um mat á endurverðbréfunum með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda. Ef viðmiðanirnar sem settar eru fram í annarri undirgrein eru ekki uppfylltar þegar slíkur samningur er gerður skal reikna tímabilið sem um getur í 1. mgr. frá þeim degi þegar slíkur nýr samningur er gerður.

3. Frá og með þeim degi þegar samningur samkvæmt 1. mgr. fellur úr gildi skal lánshæfismatsfyrirtæki ekki gera nýjan samning um útgáfu lánshæfismats á endurverðbréfunum með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda á tímabili sem nemur samningstíma útrunna samningsins en er ekki lengra en fjögur ár.

Fyrsta undirgreinin skal einnig gilda um:

a) lánshæfismatsfyrirtæki sem tilheyrir sömu samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja og lánshæfismatsfyrirtækið sem um getur í 1. mgr.,

b) lánshæfismatsfyrirtæki sem er hluthafi eða aðili lánshæfismatsfyrirtækisins sem um getur í 1. mgr.,

c) lánshæfismatsfyrirtæki sem lánshæfismatsfyrirtækið sem um getur í 1. mgr. á hlut í eða er aðili að.

4. Þegar lánshæfismat á endurverðbréfunum er gefið út fyrir lok hámarkstíma samningssambandsins, eins og um getur í 1. mgr., getur lánshæfismatsfyrirtæki, þrátt fyrir 1. mgr., haldið áfram að fylgjast með og uppfæra þessi lánshæfismöt, samkvæmt beiðni, allan gildistíma endurverðbréfunarinnar.

5. Þessi grein gildir ekki um lánshæfismatsfyrirtæki sem á samstæðustigi hafa færri en 50 starfsmenn sem taka þátt í lánshæfismatsstarfsemi, eða hafa undir 10 milljóna evru ársveltu sem verður til við lánshæfismatsstarfsemi á samstæðustigi.

6. Ef lánshæfismatsfyrirtæki gerir samning um útgáfu lánshæfismata á endurverðbréfunum fyrir 20. júní 2013 skal reikna tímabilið sem um getur í 1. mgr. frá þeim degi.“

9) Eftirfarandi komi í stað 5. mgr. 7. gr.:

„5. Laun og frammistöðumat starfsfólks sem á aðild að lánshæfismatsstarfsemi eða matshorfunum, og aðila sem samþykkja lánshæfismat eða matshorfu, skal ekki vera háð fjárhæð tekna sem lánshæfismatsfyrirtækið hefur af metnu einingunum eða tengdum þriðju aðilum.“

10) Ákvæðum 8. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Lánshæfismatsfyrirtæki skal samþykkja, framkvæma og framfylgja fullnægjandi ráðstöfunum til að tryggja að lánshæfismat og matshorfu, sem það gefur út, byggji á ítarlegri greiningu á öllum tiltækum upplýsingum sem skipta máli fyrir greiningu þess í samræmi við gildandi matsaðferðir. Fyrirtækið skal samþykkja allar nauðsynlegar ráðstafanir þannig að upplýsingarnar sem það notar við úthlutun lánshæfismats og matshorfa séu fullnægjandi að gæðum og byggist á áreiðanlegum heimildum. Lánshæfismatsfyrirtækið skal gefa út lánshæfismöt og matshorfu sem mæla fyrir um að matið sé skoðun fyrirtækisins og að því skuli treyst að takmörkuðu leyti.

2a. Birta skal breytingar á lánshæfismötum í samræmi við birtar matsaðferðir lánshæfismatsfyrirtækisins.“

b) eftirfarandi undirgrein bætist við 5. mgr.:

„Endurskoða skal lánshæfismat ríkja á a.m.k. sex mánaða fresti.“

c) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5a. Lánshæfismatsfyrirtæki sem ætlar sér að gera verulegar breytingar á, eða beita, nýjum matsaðferðum, líkönunum eða helstu forsendum mats, sem gætu haft áhrif á lánshæfismat, skal birta fyrirhugaðar verulegar breytingar eða tillagðar nýjar matsaðferðir á vefsetri sínu og bjóða hagsmunaaðilum að leggja fram athugasemdir á eins mánaðar tímabili ásamt ítarlegri útskýringu á ástæðum og áhrifum fyrirhugaðra verulegra breytinga eða tillagðra nýrra matsaðferða.“

d) ákvæðum 6. mgr. er breytt sem hér segir:

i. eftirfarandi komi í stað inngangshlutans:

„6. Ef matsaðferðum, líkönunum eða helstu forsendum sem beitt er við lánshæfismatsstarfsemi er breytt í samræmi við 3. mgr. 14. gr. skal lánshæfismatsfyrirtæki.“

ii. eftirfarandi liðir bætist við:

„aa) upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina án tafar og birta á vefsetri sínu niðurstöður samráðsins og nýju matsaðferðirnar ásamt ítarlegri útskýringu á þeim og dagsetningu gildistöku þeirra,

ab) birta án tafar á vefsetri sínu viðbrögðin við samráðinu sem um getur í 5. mgr. a nema í tilvikum þar sem svarandi samráðsins krefst trúnaðar.“

e) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„7. Ef lánshæfismatsfyrirtæki finnur villur í matsaðferðum sínum eða í beitingu þeirra skal það tafarlaust:

a) tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og öllum metnu einingunum um þessar villur og útskýra áhrifin á mat þess, þ.m.t. nauðsyn þess að endurskoða útgæfin mót,

- b) birta þessar villur á vefsetri sínu, ef villurnar hafa áhrif á lánsþæfismöt þess,
- c) leiðrétta þessar villur í matsaðferðum sínum og
- d) beita ráðstöfununum sem um getur í a-, b- og c-lið 6. mgr.“

11) Eftirfarandi greinar bætist við:

„8. gr. a

Lánsþæfismöt ríkja

1. Lánsþæfismöt ríkja skulu gefin út þannig að það sé tryggt að sérstakir eiginleikar hvers aðildarríkis hafi verið greindir. Banna skal yfirlýsingu sem tilkynnir endurskoðun á tilteknum hópi landa ef henni fylgir ekki skýrsla um hvert og eitt land. Slíkar skýrslur skulu vera öllum aðgengilegar.

2. Opinberar tilkynningar, aðrar en lánsþæfismat, matshorfur, eða meðfylgjandi fréttatilkynningar eða skýrslur eins og um getur í 5. lið I. hluta D-þáttar I. viðauka, sem tengjast mögulegum breytingum á lánsþæfismötum ríkja skulu ekki byggja á upplýsingum sem metna einingin býr yfir og hafa verið birtar án samþykkis metna einingarinnar, nema þær séu almennt aðgengilegar eða ef engar lögmætar ástæður eru fyrir því að metna einingin veiti ekki samþykki sitt fyrir birtingu upplýsinganna.

3. Lánsþæfismatsfyrirtæki skal, að teknu tilliti til annarrar undirgreinar 5. mgr. 8. gr., birta á vefsetri sínu og leggja fram til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í lok desember ár hvert, í samræmi við 3. lið III. hluta D-þáttar I. viðauka, dagskrá fyrir næstu 12 mánuði, þar sem gefnar eru í mesta lagi þrjár dagsetningar fyrir birtingu óumbeðinna lánsþæfismata ríkja og tengdra matshorfa og einnig dagsetningar fyrir birtingu umbeðinna lánsþæfismata ríkja og tengdra matshorfa. Slíkar dagsetningar skulu vera á föstudegi.

4. Frávík á birtingu lánsþæfismata ríkja eða tengdra matshorfa frá dagskránni skal aðeins vera mögulegt ef nauðsyn krefur til að lánsþæfismatsfyrirtækið geti uppfyllt skyldur sínar skv. 2. mgr. 8. gr., 1. mgr. 10. gr. og 1. mgr.

11. gr. og því skal fylgja ítarleg útskýring á ástæðunum fyrir frávikinu frá birtu dagskránni.

8. gr. b

Upplýsingar um samsetta fjármálagerninga

1. Útgefandi, upphaflegur útgefandi og umsýsluadili samsetts fjármálagernings, sem hafa staðfestu í Sambandinu, skulu í samræmi við 4. mgr. birta í sameiningu, á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, upplýsingar um lánsþæfissgæði og árangur undirliggjandi eigna samsetta fjármálagerningsins, fyrirkomulag verðbréfunarviðskiptanna, sjóðstreymið og allar tryggingar á bak við verðbréfaðar stöður og allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að gera ítarlega og vel ígrundaða álagsprófun á sjóðstreymi og virði trygginga að baki undirliggjandi áhættuskuldbindingum.

2. Skyldan skv. 1. mgr. til að birta upplýsingar skal ekki ná yfir tilvik þar sem slík birting myndi brjóta í bága við landslög eða lög Sambandsins sem gilda um vernd á trúnaði við heimildarmenn eða vinnslu persónuupplýsinga.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal móta frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með það fyrir augum að tilgreina:

- a) upplýsingarnar sem aðilarnir sem um getur í 1. mgr. skulu birta til að uppfylla skylduna sem leiðir af 1. mgr. í samræmi við 2. mgr.,
- b) hversu oft skal uppfæra upplýsingarnar sem um getur í a-lið,
- c) framsetningu upplýsinganna sem um getur í a-lið með stöðluðu sniði fyrir birtingu upplýsinga.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 21. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal koma á fót vefsetri fyrir birtingu upplýsinga um samsetta fjármálagerninga eins og um getur í 1. mgr.

8. gr. c

Tvöfalt lánshæfismat samsettra fjármálagerninga

1. Ef útgefandi eða tengdur þriðji aðili ætlar að biðja um lánshæfismat á samsettum fjármálagerningi skal hann tilnefna a.m.k. tvö lánshæfismatsfyrirtæki til að veita lánshæfismöt óháð hvort öðru.

2. Útgefandinn eða tengdi þriðji aðilinn, eins og um getur í 1. mgr., skal tryggja að tilnefndu lánshæfismatsfyrirtækin uppfylli eftirfarandi skilyrði:

- a) þau tilheyri ekki sömu samstæðu lánshæfismatsfyrirtækja,
- b) þau séu ekki hluthafi eða aðili að neinu hinna lánshæfismatsfyrirtækjanna,
- c) þau hafi hvorki heimild né vald til að nýta atkvæðisrétt í neinu af hinum lánshæfismatsfyrirtækjunum,
- d) þau hafi hvorki heimild né vald til að tilnefna eða víkja frá meðlimum yfir- eða eftirlitsstjórnar hinna lánshæfismatsfyrirtækjanna,
- e) engir meðlimanna í yfir- eða eftirlitsstjórn þeirra eru í yfir- eða eftirlitsstjórn einhverra hinna lánshæfismatsfyrirtækjanna,
- f) þau nýta ekki, eða hafa ekki vald til að beita heimildum sínum eða ráðandi áhrifum í neinu af hinum lánshæfismatsfyrirtækjunum.

8. gr. d

Notkun margra lánshæfismatsfyrirtækja

1. Ef útgefandi eða tengdur þriðji aðili hyggst tilnefna a.m.k. tvö lánshæfismatsfyrirtæki til að lánshæfismeta sömu útgáfu eða einingu skal útgefandinn eða tengdi þriðji aðilinn taka til athugunar að tilnefna a.m.k. eitt lánshæfismatsfyrirtæki sem hefur ekki meira en 10% heildarmarkaðshlutdeild og sem útgefandinn eða tengdi þriðji aðilinn metur að sé hæft til að meta viðkomandi útgáfu eða einingu, að því tilskildu, á grundvelli skrár Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar sem um getur í 2. mgr., að til staðar sé lánshæfismatsfyrirtæki til að meta

viðkomandi útgáfu eða einingu. Ef útgefandinn eða tengdur þriðji aðili tilnefnir ekki a.m.k. eitt lánshæfismatsfyrirtæki sem hefur ekki meira en 10% heildarmarkaðshlutdeild skal það skjalfest.

2. Með það í huga að auðvelda mat útgefandans eða tengda þriðja aðilans skv. 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin birta árlega á vefsetri sínu lista yfir skráð lánshæfismatsfyrirtæki, sem tilgreinir heildarmarkaðshlutdeild þeirra og tegundir lánshæfismata sem þau hafa gefið út og sem útgefandinn getur notað sem útgangspunktur við mat sitt.

3. Að því er varðar þessa grein skal mæla heildarmarkaðshlutdeild með vísun í ársveltu sem verður til við lánshæfismatsstarfsemi og hliðarstarfsemi á samstæðustigi.“

12) Í stað 1. og 2. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„1. Lánshæfismatsfyrirtæki skal birta hvers konar lánshæfismat eða matshorfur, sem og ákvarðanir um að hætta lánshæfismati, tímanlega og án takmarkana. Ef ákvörðun er tekin um að fella lánshæfismat niður skulu birtar upplýsingar fela í sér allan rökstuðning fyrir ákvörðuninni.

Fyrsta undirgrein á einnig við um lánshæfismat sem dreift er í áskrift.

2. Lánshæfismatsfyrirtæki skulu tryggja að lánshæfismöt og matshorfur séu settar fram og unnar í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í D-þætti I. viðauka og skulu ekki setja fram aðra þætti en þá sem tengjast lánshæfismötunum.

2a. Þar til lánshæfismötin, matshorfunar og tengdar upplýsingar eru birtar almenningi teljast þær vera innherjaupplýsingar eins og þær eru skilgreindar í, og í samræmi við, tilskipun 2003/6/EB.

Ákvæði 3. mgr. 6. gr. í þeirri tilskipun gilda að breyttu breytanda um lánshæfismatsfyrirtæki að því er varðar þagnarskyldu þeirra og skyldu til að viðhalda skrá yfir aðila sem hafa aðgang að lánshæfismötum þeirra, matshorfum eða tengdum upplýsingum fyrir birtingu.

Skráin yfir aðila sem lánshæfismöt, matshorfur og tengdar upplýsingar eru sendar til fyrir birtingu skal takmarkast við aðila sem hver metin eining tilgreinir í þeim tilgangi.“

13) Í stað fyrstu undirgreinar 5. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„5. Þegar lánshæfismatsfyrirtæki gefur út óumbeidd lánshæfismat skal stofnunin taka fram með áberandi hætti, með því að nota annan skýrt aðgreinanlegan litakóða fyrir matsflokkinn, hvort metna einingin eða tengdir þriðju aðilar hafi tekið þátt í lánshæfismatsferlinu og hvort lánshæfismatsfyrirtækið hafi haft aðgang að reikningum, stjórnendum og öðrum viðeigandi innanhússkjölum metnu einingarinnar eða tengds þriðja aðila.“

14) Eftirfarandi komi í stað 2. mgr. 11. gr.:

„2. Skráð eða vottað lánshæfismatsfyrirtæki skal gera upplýsingar um fyrri frammistöðu, þ.m.t. tíðni breytinga á mati og upplýsingar um áður útgefið lánshæfismat og breytingar á þeim, aðgengilegar í miðlægu gagnasafni sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin setur á fót. Slíkt lánshæfismatsfyrirtæki skal veita gagnasafninu upplýsingar á stöðluðu formi eins og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin kveður á um. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gera upplýsingarnar aðgengilegar almenningi og árlega birta samantekt upplýsinga um þá meginþróun sem greinist.“

15) Eftirfarandi grein bætist við:

„11. gr. a

Evrópskur matsvettvangur

1. Skráð eða vottað lánshæfismatsfyrirtæki skal, er það gefur út lánshæfismat eða matshorfur, leggja fram matsupplýsingar til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, þ.m.t. lánshæfismat og matshorfur metna gerningsins, upplýsingar um tegund lánshæfismats, tegund matsaðgerðar og dag og tíma birtingar.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri („Evrópskur matsvettvangur“) einstök lánshæfismöt, sem lögð eru fram til stofnunarinnar skv. 1. mgr.

Miðlæga gagnasafnið sem um getur í 2. mgr. 11. gr. skal vera hluti af evrópska matsvettvanginum.

3. Þessi grein gildir ekki um lánshæfismöt eða matshorfur sem eru gerð eingöngu fyrir fjárfesta og birt þeim gegn gjaldi.“

16) Eftirfarandi undirgrein bætist við 3. mgr. 14. gr.:

„Með fyrirvara um aðra undirgrein skal lánshæfismatsfyrirtækið tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um fyrirhugaðar verulegar breytingar á matsaðferðum, líkönum eða helstu matsforsendum eða fyrirhuguðum nýjum aðferðum, líkönum eða helstu forsendum þegar lánshæfismatsfyrirtækið birtir fyrirhugaðar breytingar eða fyrirhugaðar nýjar matsaðferðir á vefsetri sínu í samræmi við 5. mgr. a 8. gr. Eftir að samráðstímabilinu er lokið skal lánshæfismatsfyrirtækið tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um allar breytingar vegna samráðsins.“

17) Eftirfarandi komi í stað 2. mgr. 18. gr.:

„2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tilkynna framkvæmdastjórninni, Evrópsku bankæftirlitsstofnuninni, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnuninni, lögbærum yfirvöldum og lögbærum yfirvöldum tiltekinnna geira um allar ákvarðanir skv. 16., 17. eða 20. gr.“

18) Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 19. gr.:

„1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal innheimta gjöld af lánshæfismatsfyrirtækjum í samræmi við þessa reglugerð og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar sem um getur í 2. mgr. Þessi gjöld skulu ná að fullu yfir nauðsynleg útgjöld Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar að því er varðar skráningu, vottun og eftirlit með lánshæfismatsfyrirtækjum og endurgreiðslu alls kostnaðar sem lögbær yfirvöld kunna að stofna til við framkvæmd verka samkvæmt þessari reglugerð, einkum ef það er afleiðing af úthlutun verkefna í samræmi við 30. gr.“

19) Ákvæðum 21. gr. er breytt sem hér segir:

a) ákvæðum 4. mgr. er breytt sem hér segir:

i. eftirfarandi komi í stað inngangshlutans:

„4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal móta frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með það fyrir augum að tilgreina.“,

ii. í stað e-liðar komi eftirfarandi:

„e) inntak og snið reglubundinna skýrslna um matsgögn sem krafist er frá skráðum og vottuðum lánshæfismatsfyrirtækjum vegna viðvarandi eftirlits Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunarinnar.“,

iii. eftirfarandi undirgreinar bætist við á eftir e-lið:

„Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 21. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“,

b) eftirfarandi málsgreinar bætast við:

„4a. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal móta frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum með það fyrir augum að tilgreina:

a) inntak og framsetningu upplýsinganna, þ.m.t. skipulag, snið, aðferð og tímasetning skýrslugjafar sem lánshæfismatsfyrirtækjum ber að birta Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, í samræmi við 1. mgr. 11. gr. a, og

b) inntak og snið reglubundinna skýrslna um gjöld sem lánshæfismatsfyrirtæki innheimta vegna viðvarandi eftirlits Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunarinnar.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 21. júní 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4b. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gefa skýrslu um möguleikann á því að koma á einni eða fleirum kortlagningum lánshæfismata sem lögð eru fram í samræmi við 1. mgr. 11. gr. a og leggja þá skýrslu fram til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 21. júní 2015. Skýrslan skal fyrst og fremst meta:

a) möguleikann á, kostnaðinn við og ávinning af því að koma á einni eða fleiri kortlagningum,

b) hvernig unnt er að gera eina eða fleiri kortlagningar án þess að gefa ranga hugmynd um lánshæfismöt í ljósi mismunandi matsaðferða,

c) öll áhrif sem kortlagningar gætu haft á tæknilega eftirlitsstaðla sem hafa verið útfærðir til þessa í tengslum við a- og b-lið 4. mgr. a 21. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal hafa samráð við Evrópsku bankaftirlitsstofnunina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina að því er varðar a- og b-lið fyrstu undirgreinar.“,

c) í stað 5. mgr. komi eftirfarandi:

„5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta árlega skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar. Í þeirri skýrslu skal einkum vera mat á framkvæmd lánshæfismatsfyrirtækjanna, sem skráð eru samkvæmt þessari reglugerð, á I. viðauka og mat á beitingu samþykktarferlisins sem um getur í 3. mgr. 4. gr.“

20) Í stað fyrisagnar í 22. gr. a komi eftirfarandi:

„Athugun á því hvort farið er að kröfum um aðferðafræði“,

21) Eftirfarandi komi í stað 25. gr. a:

„25 gr. a

Lögbær yfirvöld tiltekings geira sem bera ábyrgð á eftirliti með og framfylgd 1. mgr. 4. gr. og 5. gr. a, 8. gr. b, 8. gr. c og 8. gr. d

Lögbær yfirvöld tiltekings geira bera ábyrgð á eftirliti með og framfylgd 1. mgr. 4. gr. og 5. gr. a, 8. gr. b, 8. gr. c og 8. gr. d í samræmi við viðeigandi löggjöf um tiltekinn geira.“

22) Eftirfarandi yfirskrift bætist við:

„BÁLKUR IIIA

EINKARÉTTARÁBYRGÐ LÁNSHÆFISMATS-FYRIRTÆKJA

35. gr. a

Einkaréttarábyrgð

1. Ef lánshæfismatsfyrirtæki hefur framið, af ásetningi eða af vítaverðu gáleysi, eitthvert þeirra brota sem skráð eru í III. viðauka og hafi það haft áhrif á lánshæfismat, getur fjárfestir eða útgefandi krafist skaðabóta frá viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki vegna tjóns af völdum þess brots.

Fjárfestir getur krafist skaðabóta samkvæmt þessari grein ef hann sannar að hann hafi treyst á lánshæfismat með eðlilegum hætti, í samræmi við 1. mgr. 5. gr. a, eða af hæfilegri varfærni, við ákvörðun um að fjárfesta í fjármálagerningi sem fellur undir það lánshæfismat, eiga hann áfram eða losa sig við hann.

Útgefandi getur krafist skaðabóta samkvæmt þessari grein ef hann sannar að hann eða fjármálagerningar hans falli undir lánshæfismatið og að brotið hafi ekki átt sér stað vegna misvísandi eða ónákvæmra upplýsinga frá útgefandanum til lánshæfismatsfyrirtækisins, beint eða í upplýsingum sem eru aðgengilegar öllum.

2. Það skal vera á ábyrgð fjárfestisins eða útgefandans að setja fram nákvæmar og ítarlegar upplýsingar sem tilgreina að lánshæfismatsfyrirtækið hafi framið brot á þessari reglugerð og að brotið hafi haft áhrif á útgefna lánshæfismatið.

Lögbær landsdómstóll ætti að meta hvað teljast nákvæmar og ítarlegar upplýsingar, að teknu tilliti til þess að svo kann að vera að fjárfestirinn eða útgefandinn hafi ekki aðgang að upplýsingum sem eru eingöngu lánshæfismatsfyrirtækið býr yfir.

3. Einkaréttarábyrgð lánshæfismatsfyrirtækja, eins og um getur í 1. mgr., skal aðeins takmörkuð fyrirfram ef takmörkunin er:

a) eðlileg og hófleg, og

b) leyfð í gildandi landslögum, í samræmi við 4. mgr.

Takmarkanir sem eru ekki í samræmi við fyrstu undirgrein, eða undanþágur frá einkaréttarábyrgð, skulu ekki hafa réttaráhrif.

4. Hugtök eins og „tjón“, „ásetningur“, „vítavert gáleysi“, „treysta með eðlilegum hætti“, „hæfileg varfærni“, „áhrif“, „réttmætt“ og „hóflegt“ sem um getur í þessari grein en eru ekki skilgreind skal túlka og beita í samræmi við gildandi landslög eins og ákveðið er með viðeigandi reglum í alþjóðlegum einkamálarétti. Málefni um einkaréttarábyrgð lánshæfismatsfyrirtækis, sem ekki falla undir þessa reglugerð, skulu falla undir gildandi landslög í samræmi við viðeigandi reglur alþjóðlegs einkamálaréttar. Ákvarða skal dómstólinn, sem hefur vald til að taka ákvörðun um kröfu fjárfestis eða útgefanda um einkaréttarábyrgð, í samræmi við viðeigandi reglur alþjóðlegs einkamálaréttar.

5. Þessi grein útilokar ekki frekari kröfur um einkaréttarábyrgð í samræmi við landslög.

6. Bótarétturinn sem settur er fram í þessari grein skal ekki koma í veg fyrir að Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin geti beitt valdi sínu að fullu eins og mælt er fyrir um í 36. gr. a.“

23) Í 2. mgr. 36. gr. a er fyrstu undirgrein breytt sem hér segir:

a) í stað a- og b-liðar komi eftirfarandi:

„a) að því er varðar brotin sem um getur í 1. til 5. lið, 11. til 15. lið, liðum 19, 20, 23, liðum 26a til 26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50, 51 og liðum 55 til 62 í I. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 500 000 evrum og ekki vera hærri en 750 000 evrur,

b) að því er varðar brotin sem um getur í liðum 6, 7, 8, 16, 17, 18, 21, 22, 22a, 24, 25, 27, 29, 31, 34, liðum 37 til 40, 42, 42a, 42b, liðum 45 til 49a, 52, 53 og 54 í I. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 300 000 evrum og ekki vera hærri en 450 000 evrur,“

b) í stað d- og e-liðar komi eftirfarandi:

„d) að því er varðar brotin sem um getur í 1., 6., 7., 8. og 9. lið í II. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 50 000 evrum og ekki vera hærri en 150 000 evrur,

e) að því er varðar brotin sem um getur í liðum 2 og 3a til 5 í II. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 25 000 evrum og ekki vera hærri en 75 000 evrur,“

c) eftirfarandi komi í stað h-liðar:

„h) að því er varðar brotin sem um getur í lið 20a í I. þætti III. viðauka, liðum 4 til 4c, 6, 8 og 10 í III. þætti III. viðauka skulu sektirnar nema a.m.k. 90 000 evrum og ekki vera hærri en 200 000 evrur,“.

24) Ákvæðum 39. gr. er breytt sem hér segir:

a) ákvæði 1. og 3. mgr. falli brott,

b) eftirfarandi málsgreinar bættist við:

„4. Framkvæmdastjórnin skal, að fenginni tækniráðgjöf frá Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, endurskoða stöðuna á lánshæfismatsmarkaðnum fyrir samsetta fjármálagerninga, einkum lánshæfismatsmarkaðnum fyrir endurverðbréfanir. Eftir þá endurskoðun skal framkvæmdastjórnin, fyrir 1. júlí 2016, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á, þar sem einkum er lagt mat á:

a) hvort til taks séu fullnægjandi valkostir til að uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 6. gr. b og 8. gr. c,

b) hvort það sé viðeigandi að stytta eða rýmka hámarkstíma samningssambandsins, sem um getur í 1. mgr. 6. gr. b, og lágmarkstímann áður en lánshæfismatsfyrirtækið má aftur gera samning við útgefenda eða tengdan þriðji aðila um útgáfu lánshæfismata á endurverðbréfunum sem um getur í 3. mgr. 6. gr. b,

c) hvort rétt þyki að breyta undanþágunni sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr. 6. gr. b.

5. Framkvæmdastjórnin skal, að fenginni tækniráðgjöf frá Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, endurskoða stöðuna á lánsþæfismarkaðnum. Eftir þá endurskoðun skal framkvæmdastjórnin, fyrir 1. janúar 2016, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, ásamt tillögu að nýrri löggjöf ef við á, þar sem einkum er lagt mat á:

a) hvort þörf sé á að rýmka gildissvið skuldbindinganna sem um getur í 8. gr. b svo þær nái yfir allar aðrar lánaafurðir,

b) hvort kröfurnar sem um getur í 6. gr., 6. gr. a og 7. gr. hafi dregið nægilega úr hagsmunaaðrekkstrum,

c) hvort rýmka skuli gildissvið víxlunarkerfisins sem um getur í 6. gr. b þannig að það taki einnig til annarra eignaflokka og hvort rétt þyki að nota mismunandi löng tímabil fyrir mismunandi eignaflokka,

d) hversu viðeigandi gildandi og önnur möguleg starfskjaralíkon eru,

e) hvort þörf sé á því að framkvæma aðrar ráðstafanir til að stuðla að samkeppni á lánsþæfismarkaðnum,

f) hvort viðeigandi sé að gera frekari ráðstafanir til að stuðla að samkeppni á lánsþæfismarkaðnum, í ljósi þróunar á skipulagi geirans,

g) hvort þörf sé á að leggja til ráðstafanir til að taka á því þegar treyst er um of á lánsþæfismöt í samningum,

h) samþjöppun á markaði, áhættu vegna mikillar samþjöppunar, og áhrifin á heildarstöðugleika fjármálageirans.

6. Framkvæmdastjórnin skal, a.m.k. árlega, upplýsa Evrópuþingið og ráðið um allar nýjar ákvarðanir um jafngildi, sem um getur í 6. mgr. 5. gr., sem hafa verið samþykktar á skýrslutímabilinu.“

25) Eftirfarandi komi í stað 39. gr. a:

„39. gr. a

Starfslið og tilföng Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 21. júní 2014, meta þarfar sínar fyrir starfslið og tilföng, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess samkvæmt þessari reglugerð útheimtir, og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.“

26) Eftirfarandi grein bætist við:

„39. gr. b

Kvöð um skýrslugjöf

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um:

a) þau skref sem tekin eru til að eyða tilvísunum í lánsþæfismöt sem gera það að verkum, eða geta gert það að verkum, að treyst sé eingöngu eða vélrænt á lánsþæfismöt, og

b) önnur töl sem gera fjárfestum kleift að gera eigið mat á útlánaáhættu vegna útgefenda og fjármálagerninga,

með það í huga að fjarlægja allar tilvísanir í lánsþæfismöt í löggjöf Sambandsins í eftirlitsskyni fyrir 1. janúar 2020, með fyrirvara um að aðrir viðeigandi valkostir hafi verið tilgreindir og þeim komið í framkvæmd. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal veita framkvæmdastjórninni tækniráðgjöf innan ramma þessarar málsgreinar.

2. Að teknu tilliti til markaðsaðstæðna skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 31. desember 2014, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um það hvort þróunin á evrópsku mati á lánstrausti ríkisskuldna sé viðeigandi.

Að teknu tilliti til niðurstaðna skýrslunnar sem um getur í fyrstu undirgrein og markaðsaðstæðna skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 31. desember 2016, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar sem mat er lagt á það hversu víðeigandi og hagkvæmt það er að styðja evrópskt lánshæfismatsfyrirtæki sem hefur það að markmiði að meta lánstraust ríkisskulda aðildarríkja og/eða evrópska lánshæfismatsstofnun vegna allra annarra lánshæfismata.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2013, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hagkvæmni nets minni lánshæfismatsfyrirtækja til að auka samkeppni á markaðnum. Í þessari skýrslu skal leggja mat á fjárstuðning og annan stuðning sem ekki er fjárhagslegur til að mynda slíkt net, með tilliti til mögulegra hagsmunaárekstra sem leiða af slíkri opinberri fjármögnun. Í ljósi niðurstaðna skýrslunnar og að fenginni tækniráðgjöf Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar getur framkvæmdastjórnin endurmetið og lagt til breytingar á 8. gr. d.“

27) Ákvæðum I. viðauka er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

28) Ákvæðum III. viðauka er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 21. maí 2013.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Þrátt fyrir fyrstu málsgrein:

1) gilda liðir 7 (a-liður), 9 og 10, liður 11 í tengslum við 8. gr. d í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 og liðir 12 og 27 í 1. gr. þessarar reglugerðar frá 1. júní 2018 að því er varðar matið sem um getur í:

a) b-lið 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1060/2009 um það hvort kröfur þriðja lands séu a.m.k. jafn strangar og kröfurnar sem um getur í þeim lið, og

b) b-lið annarrar undirgreinar 6. mgr. 5. gr. í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 um það hvort lánshæfismatsfyrirtæki í þriðju löndum falli undir lagalega bindandi reglur sem eru jafngildar þeim sem um getur í þeim lið,

2) 8. liður í 1. gr. þessarar reglugerðar í tengslum við a-lið 1. mgr. 6. gr. a í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 skal gilda frá 21. júní 2014 um alla hluthafa eða aðila lánshæfismatsfyrirtækis sem þann 15. nóvember 2011 áttu 5% eða meira af eigin fé fleiri en eins lánshæfismatsfyrirtækis,

3) gildir 15. liður í 1. gr. frá og með 21. júní 2015.

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

L. CREIGHTON

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á B-þætti:

a) í stað 1. liðar komi eftirfarandi:

„1. Lánshæfismatsfyrirtæki skal, greina, afstýra eða stjórna og birta upplýsingar um, á skýran og áberandi hátt, hvers konar raunverulega eða mögulega hagsmunaárekstra sem gætu haft áhrif á mat og dómgreind greinenda þess, starfsmanna eða annarra einstaklinga sem veita þjónustu sem stendur lánshæfismatsfyrirtæki til boða, eða er undir eftirliti þess, og taka beinan þátt í lánshæfismatsstarfsemi og mat og dómgreind aðila sem samþykkja lánshæfismat og matshorfur.“

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á 3. lið:

i. í stað inngangshlutans í fyrsta undirlið komi eftirfarandi:

„3. Lánshæfismatsfyrirtæki skal annað hvort ekki gefa út lánshæfismat eða matshorfur við eftirfarandi kringumstæður, eða, ef um er að ræða útgefið lánshæfismat eða matshorfur, tafarlaust birta upplýsingar um það að eftirfarandi gæti haft áhrif á lánshæfismatið eða matshorfunar.“

ii. eftirfarandi liður bætist við á eftir a-lið:

„aa) hluthafi eða aðili lánshæfismatsfyrirtækis sem á 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða er með öðrum hætti í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins, á 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila, eða af annarri eignarhlutdeild í viðkomandi metnu einingu eða þriðja aðila, að undanskildri eignarhlutdeild í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum eða stýrðum sjóðum eins og lífeyrissjóðum eða líftryggingum, sem setja hann ekki í þá aðstöðu að geta haft veruleg áhrif á atvinnustarfsemi áætlunarinnar.“

iii. eftirfarandi liður bætist við á eftir b-lið:

„ba) lánshæfismatið er gefið út með tilliti til metinnar einingar eða tengds þriðja aðila sem á 10% eða meira í annað hvort eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki.“

iv. eftirfarandi liður bætist við á eftir c-lið:

„ca) hluthafi eða aðili lánshæfismatsfyrirtækis sem á 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða er með öðrum hætti í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins, er meðlimur yfir- eða eftirlitsstjórnar metnu einingarinnar eða tengds þriðja aðila.“

v. í stað annars undirliðar komi eftirfarandi:

„Lánshæfismatsfyrirtæki skal einnig tafarlaust meta hvort ástæða sé til að endurmeta eða afturkalla útgefið lánshæfismat eða matshorfur.“

c) eftirfarandi liðir bætist við:

„3a. Lánshæfismatsfyrirtæki skal birta upplýsingar um það með hvaða hætti annað hvort af eftirfarandi hefur mögulega áhrif á gildandi lánshæfismat eða matshorfur:

a) hluthafi eða aðili lánshæfismatsfyrirtækis sem á 5% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða er með öðrum hætti í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins, á 5% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila, eða annarri eignarhlutdeild í þeirri metnu einingu eða þriðja aðila. Þetta útilokar eignarhlutdeild í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum og stýrðum sjóðum eins og lífeyrissjóðum eða líftryggingum, sem setja hann ekki í þá aðstöðu að geta haft veruleg áhrif á atvinnustarfsemi áætlunarinnar,

- b) hluthafi eða aðili lánshæfismatsfyrirtækis sem á 5% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða er með öðrum hætti í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins, er meðlimur yfir- eða eftirlitsstjórnar metnu einingarinnar eða tengds þriðja aðila.
- 3b. Að því tilskildu að lánshæfismatsfyrirtækið þekki, eða ætti að þekkja, upplýsingarnar, tengjast skyldurnar í aa-, ba- og ca-lið 3. liðar og lið 3a einnig:
- a) óbeinum hluthöfum sem falla undir 10. gr. tilskipunar 2004/109/EB, og
- b) fyrirtækjum sem ráða yfir eða hafa ráðandi áhrif, beint eða óbeint, á lánshæfismatsfyrirtækið og sem falla undir 10. gr. tilskipunar 2004/109/EB.
- 3c. Lánshæfismatsfyrirtæki skal tryggja að gjöld sem innheimt eru af viðskiptavinum þess fyrir lánshæfismat og hliðarstarfsemi feli ekki í sér mismun og byggji á raunkostnaði. Gjöld sem lögð eru á fyrir lánshæfismatsþjónustu skulu ekki vera háð stigi lánshæfismatsins sem lánshæfismatsfyrirtækið gefur út eða neinni annarri niðurstöðu eða útkomu verksins sem unnið er.“
- d) í stað fyrstu undirgreinar 4. liðar komi eftirfarandi:
- „4. Hvorki lánshæfismatsfyrirtæki né aðili sem á, beint eða óbeint, a.m.k. 5% af eigin fé eða atkvæðisrétti lánshæfismatsfyrirtækis eða er með öðrum hætti í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins skal veita metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila ráðgjöf eða ráðgjafarþjónustu varðandi félagsform eða rekstrarform að lögum, eignir, skuldbindingar eða starfsemi þeirrar metnu einingar eða tengds þriðja aðila.“
- e) eftirfarandi breytingar eru gerðar á 7. lið:
- i. í stað a-liðar komi eftirfarandi:
- „a) að því er varðar hverja ákvörðun um lánshæfismat og matshorfur, auðkenni þeirra greinenda sem taka þátt í ákvörðun lánshæfismatsins eða matshorfanna, auðkenni þeirra aðila sem hafa samþykkt lánshæfismatið eða matshorfunar, upplýsingar um það hvort óskað var eftir lánshæfismatinu eða hvort það var óumbeðið og dagsetningu þess dags þegar lánshæfismatið var framkvæmt“,
- ii. í stað d-liðar komi eftirfarandi:
- „d) skrár yfir þá verkferla og matsaðferðir sem lánshæfismatsfyrirtæki notar við ákvörðun lánshæfismats og matshorfa“,
- iii. í stað e-liðar komi eftirfarandi:
- „e) innri skrár og skjöl, þ.m.t. óopinberar upplýsingar og vinnuskjöl, sem notuð eru til grundvallar hvers konar ákvarðana um lánshæfismat og matshorfur“,
- 2) eftirfarandi breytingar eru gerðar á C-þætti:
- a) í stað inngangshlutans í 2. lið komi eftirfarandi:
- „2. Enginn þeirra aðila sem um getur í 1. lið má taka þátt í eða með öðrum hætti hafa áhrif á ákvörðun lánshæfismats eða matshorfa tiltekinnar metinnar einingar ef sá aðili:“,
- b) eftirfarandi komi í stað b-liðar 3. liðar:
- „b) birti ekki upplýsingar um lánshæfismat, mögulegt framtíðarlánshæfismat eða matshorfur lánshæfismatsfyrirtækisins, nema metnu einingarinnar eða tengds þriðja aðila“,

c) í stað 7. liðar komi eftirfarandi:

„7. Aðila sem um getur í 1. lið er ekki heimilt að taka við lykilstjórnunarstöðu hjá metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila innan sex mánaða frá útgáfu lánehæfismats eða matshorfa.“,

d) í stað 8. liðar komi eftirfarandi:

„8. Að því er varðar 4. mgr. 7. gr.:

- a) lánehæfismatsfyrirtæki skulu tryggja að aðalgreinandi taki ekki þátt í lánehæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila lengur en fjögur ár í senn,
- b) önnur lánehæfismatsfyrirtæki en þau sem útgefandi eða tengdur þriðji aðili hefur tilnefnt og öll lánehæfismatsfyrirtæki sem gefa út lánehæfismat ríkja skulu tryggja:
  - i. að greinandi taki ekki þátt í lánehæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila lengur en fimm ár í senn,
  - ii. að aðilar sem samþykkja lánehæfismat taki ekki þátt í lánehæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila lengur en sjö ár í senn.

Þeir aðilar sem um getur í a- og b-lið fyrstu undirgreinar skulu ekki taka þátt í lánehæfismatsstarfsemi varðandi metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila, sem um getur í þeim liðum, innan tveggja ára frá lokum þess tímabils sem sett er fram í þeim liðum.“,

3) í stað fyrirsagnar í D-þætti komi eftirfarandi:

„Reglur um framsetningu lánehæfismata og matshorfa“,

4) eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. hluta D-þáttar:

a) í stað 1. liðar komi eftirfarandi:

„1. Lánehæfismatsfyrirtæki skal tryggja að á öllu lánehæfismati og matshorfum sé nafn og starfstíttill aðalgreinanda tiltekinnar lánehæfismatsstarfsemi tekinn fram með skýrum og áberandi hætti ásamt nafni og stöðu þess aðila sem ber höfuðábyrgð á samþykkt lánehæfismatsins eða matshorfanna.“,

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. lið:

i. Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) allar efnislegar heimildir, þ.m.t. metna einingin eða tengdur þriðji aðili ef við á, sem voru notaðar við gerð lánehæfismats eða matshorfa, séu tilgreindar saman ásamt upplýsingum um það hvort lánehæfismatið eða matshorfurnar hafi verið birtar viðkomandi metinni einingu eða tengdum þriðja aðila og hafi því næst verið breytt áður en það var gefið út“,

ii. í stað d- og e-liðar komi eftirfarandi:

„d) dagsetning þegar lánehæfismatið var fyrst gefið út til dreifingar og hvenær matið var síðast uppfært, þ.m.t. allar matshorfur, sé tilgreind með skýrum og áberandi hætti,

e) upplýsingar séu gefnar um það hvort lánehæfismat varði nýlega útgefinn fjármálagerning og hvort lánehæfismatsfyrirtæki sé að meta fjármálagerning í fyrsta sinn, og

f) sett sé fram það tímabil þegar breytingar á lánehæfismatinu er vænst, ef um matshorfur er að ræða.

Við birtingu lánehæfismats eða matshorfa skal lánehæfismatsfyrirtækið hafa með tilvísun í fyrri vanskilahlutföll sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur birt í miðlægu gagnasafni í samræmi við 2. mgr. 11. gr., ásamt yfirlýsingu sem útskýrir merkingu þessara vanskilahlutfalla.“,

- c) eftirfarandi liður bætist við:
- „2a. Lánshæfismatsfyrirtæki skal láta fylgja með matsaðferðum, líkönnum og helstu forsendum mats, leiðbeiningar sem skýra forsendur, breytur, mörk og óvissuþætti varðandi líkönin og matsaðferðir sem notaðar eru við lánshæfismat, þ.m.t. hermun álagsaðstæðna sem lánshæfismatsfyrirtækin nota við ákvörðun lánshæfismats, lánshæfismatsupplýsingar um sjóðstreymisgreiningu sem það hefur gert eða treystir á og, eftir atvikum, upplýsingar um allar væntanlegar breytingar á lánshæfismatinu. Leiðbeiningarnar skulu vera skýrar og auðskiljanlegar.“,
- d) í stað 3. liðar komi eftirfarandi:
- „3. Lánshæfismatsfyrirtæki skal upplýsa metnu eininguna á vinnutíma hennar um lánshæfismatið og um helstu forsendur þess í síðasta lagi heilum virkum degi fyrir birtingu matsins eða matshorfanna. Þær upplýsingar skulu ná yfir helstu forsendur til grundvallar lánshæfismatinu eða matshorfanna til að gefa metnu einingunni tækifæri til að vekja athygli lánshæfismatsfyrirtækisins á hvers konar staðreyndavillum.“,
- e) í stað fyrstu undirgreinar í 4. lið komi eftirfarandi:
- „4. Lánshæfismatsfyrirtæki skal við birtingu lánshæfismats eða matshorfa tilgreina með skýrum og áberandi hætti alla eiginleika og takmarkanir matsins eða horfanna. Einkum skal lánshæfismatsfyrirtæki við birtingu lánshæfismats eða matshorfa tilgreina með áberandi hætti hvort það telji aðgengilegar upplýsingar um metnu eininguna fullnægjandi að gæðum og að hvaða marki lánshæfismatsfyrirtækið hefur staðfest upplýsingar sem metna einingin eða tengdur þriðji aðili hefur veitt því. Ef lánshæfismat eða matshorfur ná yfir tegund einingar eða fjármálagernings sem takmarkað magn sögulegra gagna er til um, skal lánshæfismatsfyrirtæki með áberandi hætti skýra frá þess konar takmörkunum.“,
- f) í stað fyrstu undirgreinar í 5. lið komi eftirfarandi:
- „5. Þegar lánshæfismatsfyrirtæki tilkynnir lánshæfismat eða matshorfur skal það útskýra lykilforsendur matsins eða horfanna í fréttatilkynningum sínum eða skýrslum.“,
- g) eftirfarandi liður bætist við:
- „6. Lánshæfismatsfyrirtæki skal birta á vefsetri sínu upplýsingar um allar einingar eða skuldageringa sem lagðar eru fyrir það til fyrstu athugunar eða bráðabirgðamats og tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðs-efirlitsstofnuninni þar um á áframhaldandi grundvelli. Sú birting upplýsinga skal eiga sér stað hvort sem útgefendur gera samning við lánshæfismatsfyrirtæki um endanlegt mat eður ei.“,
- 5) 3. og 4. liður í II. hluta D-þáttar eru felldir brott,
- 6) í D-þætti bætist eftirfarandi hluti við:
- „III. Viðbótarskuldbindingar í tengslum við lánshæfismöt ríkja
1. Þegar lánshæfismatsfyrirtæki gefur út lánshæfismat ríkis eða tengdar matshorfur skal það jafnframt gefa ítarlega rannsóknarskýrslu þar sem útskýrðar eru allar forsendur, breytur, mörk og óvissuþætti og aðrar upplýsingar sem tillit er tekið til við ákvörðun á viðkomandi lánshæfismati eða matshorfum. Skýrslan skal vera aðgengileg öllum, skýr og auðskiljanleg.
  2. Rannsóknarskýrsla, aðgengileg öllum, sem fylgir með breytingu í samanburði við fyrra lánshæfismat ríkis eða tengdar matshorfur skal a.m.k. innihalda eftirfarandi:
    - a) ítarlegt mat á breytingum á meginlegu forsendunni sem rökstyður ástæður breytinganna á matinu og hlutfallslegt vægi þeirra. Ítarlega matið skal innihalda lýsingu á eftirfarandi: tekjum á hvern íbúa, vexti vergrar landsframleiðslu, verðbólgu, fjárhagsstöðu, erlendri stöðu, erlendum skuldum, vísi fyrir efnahagsþróun, vísi fyrir vanskil og öðrum viðeigandi þáttum sem tekið er tillit til. Þessu til viðbótar skal vera hlutfallslegt vægi hvers þáttar,
    - b) ítarlegt mat á breytingum á eigindlegu forsendunum sem rökstyður ástæður breytinganna á matinu og hlutfallslegt vægi þeirra,
    - c) ítarlega lýsingu á áhættum, takmörkunum og óvissu í tengslum við breytingarnar á matinu, og
    - d) samantekt fundargerða frá fundum matsnefndarinnar sem tók ákvörðun um breytinguna á matinu.

3. Með fyrirvara um 3. lið I. hluta D-páttar I. viðauka skal lánshæfismatsfyrirtæki, þegar það gefur út lánshæfismat ríkis eða tengdar matshorfur, birta þær í samræmi við 8. gr. a eftir lokun viðskipta á skipulegum verðbréfamörkuðum og a.m.k. einni klukkustund fyrir opnun þeirra.
  4. Með fyrirvara um 5. lið I. hluta D-páttar I. viðauka sem lánshæfismatsfyrirtæki skal fara eftir við tilkynningu lánshæfismats er það útskýrir í fréttatilkynningum eða skýrslum sínum lykilþættina sem liggja til grundvallar lánshæfismatinu, og þrátt fyrir að landsbundnar stefnur geti þjónað sem þáttur til grundvallar lánshæfismati ríkis, skulu tilmæli um stefnu, fyrirmæli eða viðmiðunarreglur fyrir metnar einingar, þ.m.t. ríki eða svæðis- eða staðaryfirvöld ríkja, ekki vera hluti af lánshæfismötum ríkja eða matshorfum.“
- 7) í stað 3. liðar I. hluta E-páttar komi eftirfarandi:
- „3. stefnu lánshæfismatsfyrirtækis varðandi útgáfu lánshæfismats og annarra tengdra boðskipta, þ.m.t. matshorfur,“
- 8) í stað a-liðar fyrstu málsgreinar 2. liðar II. hluta E-páttar komi eftirfarandi:
- „a) skrá yfir gjöld sem lögð eru á hvern viðskiptavin fyrir hvert lánshæfismat og alla hliðarstarfsemi,
- aa) verðlagningu þess, þ.m.t. skipulag gjalda og verðflokka í tengslum við lánshæfismöt mismunandi eignaflokka,“
- 9) eftirfarandi breytingar eru gerðar á III. hluta E-páttar:
- a) í stað 3. liðar komi eftirfarandi:
- „3. tölfræðilegar upplýsingar um fjölda starfsfólks sem vinnur að nýju lánshæfismati, endurskoðun lánshæfismats, mati á aðferðum eða líkönum og yfirstjórn og um fjölda starfsfólks sem vinnur að matsstarfsemi að því er varðar mismunandi eignaflokka (fyrirtæki — samsett fjármögnun — ríki),“
- b) í stað 7. liðar komi eftirfarandi:
- „7. fjárhagsupplýsingar um tekjur lánshæfismatsfyrirtækisins, þ.m.t. heildarvelta, skipt upp í gjöld vegna lánshæfismata og hliðarstarfsemi ásamt tæmandi lýsingu á hvoru tveggja, þ.m.t. tekjur af hliðarstarfsemi sem veitt er viðskiptavinum lánshæfismatsþjónustu og skipting gjalda eftir eignaflokkum. Upplýsingar um heildarveltu skulu einnig fela í sér landfræðilega skiptingu þeirrar veltu í tekjur sem eiga uppruna sinn í Sambandinu og tekjur á heimsvísu.“

II. VIÐAUKI

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum I. þáttar er breytt sem hér segir:

a) í stað 19.– 22. liðar komi eftirfarandi:

- „19. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við 1. lið B-þáttar I. viðauka, ef það greinir ekki, afstýrir ekki, eða stjórnar og birtir ekki á skýran eða áberandi hátt upplýsingar um hvers konar raunverulega eða mögulega hagsmunaárekstra sem gætu haft áhrif á mat eða dómgreind greinenda þess, starfsmanna eða annarra einstaklinga sem veita þjónustu, sem stendur lánshæfismatsfyrirtæki til boða eða er undir eftirliti þess og taka beinan þátt í lánshæfismatsstarfsemi, eða aðila sem samþykkja lánshæfismat eða matshorfur.
20. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 3. liðar B-þáttar I. viðauka, ef það gefur út lánshæfismat eða matshorfur við einhverjar þær kringumstæður sem settar eru fram í fyrstu málsgrein þess liðar, eða, ef um er að ræða útgefið lánshæfismat eða matshorfur, birtir ekki tafarlaust upplýsingar um að þær kringumstæður gætu haft áhrif á lánshæfismatið eða matshorfunar.
- 20a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við lið 3a í B-þætti I. viðauka, ef það birtir ekki upplýsingar um að aðstæðurnar sem settar eru fram í a- og b-lið þess liðar gætu haft áhrif á gildandi lánshæfismat eða matshorfur.
21. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við aðra málsgrein 3. liðar B-þáttar I. viðauka, ef það metur ekki tafarlaust hvort ástæða sé til að endurmeta eða afturkalla útgefið lánshæfismat eða matshorfur.
22. Lánshæfismatsfyrirtækið brýtur í bága við 2. mgr. 6. gr., í tengslum við fyrstu málsgrein 4. liðar B-þáttar I. viðauka, með því að meta einingar ef það sjálf, eða aðili sem beint eða óbeint á a.m.k. 5% af eigin fé eða atkvæðisrétti lánshæfismatsfyrirtækisins eða er með öðrum hætti í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á atvinnustarfsemi lánshæfismatsfyrirtækisins, veitir metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila ráðgjöf eða ráðgjafarþjónustu varðandi félagsform eða rekstrarform að lögum, eignir, skuldbindingar eða starfsemi þeirrar metnu einingar eða tengds þriðja aðila.“

b) eftirfarandi liður bætist við:

- „22a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 6. gr. a ef einn hluthafa eða aðila þess sem á a.m.k. 5% af eigin fé eða atkvæðisrétti í viðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki eða í fyrirtæki sem hefur vald til að beita heimildum sínum, eða sem hefur ráðandi áhrif í lánshæfismatsfyrirtækinu, brýtur gegn einu af þeim bönnum sem sett eru fram í a- til e-lið þeirrar málsgreinar, að undanskildu því sem sett eru fram í a-lið um eignarhlutdeild í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum, s.s. lífeyrissjóðum eða líftryggingum, að því tilskildu að eignarhlutdeild í slíkum áætlunum setji ekki hluthafa eða aðila lánshæfismatsfyrirtækis í aðstöðu til að hafa veruleg áhrif á viðskiptastarfsemi þessara áætlana.“

c) eftirfarandi liðir bætast við:

„26a. Lánshæfismatsfyrirtækið sem gerði samning um útgáfu lánshæfismats á endurverðbréfunum brýtur gegn 1. mgr. 6. gr. b ef það gefur út lánshæfismöt á nýjum endurverðbréfunum með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda lengur en í fjögur ár.

26b. Lánshæfismatsfyrirtækið sem gerði samning um útgáfu lánshæfismats á endurverðbréfunum brýtur gegn 3. mgr. 6. gr. b ef það gerir nýjan samning um útgáfu lánshæfismats á nýjum endurverðbréfunum með undirliggjandi eignum frá sama upphaflega útgefanda í tímabili sem nemur gildistíma útrunna sammingsins sem um getur í 1. og 2. mgr. 6. gr. b en er ekki lengra en fjögur ár.“,

d) í stað 33. liðar komi eftirfarandi:

„33. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 2. lið C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í 1. lið þess þáttar hvorki taki þátt í né hafi með öðrum hætti áhrif á ákvörðun lánshæfismats eða matshorfa eins og þær eru settar fram í 2. lið þess þáttar.“,

e) í stað 36. liðar komi eftirfarandi:

„36. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 7. gr., í tengslum við 7. lið C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að aðili sem um getur í 1. lið þess þáttar taki við Lykilstjórnunarstöðu hjá metnu einingunni eða tengdum þriðja aðila innan sex mánaða frá útgáfu lánshæfismatsins eða matshorfanna.“,

f) í stað 38., 39. og 40. liðar komi eftirfarandi:

„38. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við i-lið b-liðar fyrstu málsgreinar 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki, er það gerir óumbeðið lánshæfismat eða matshorfur, að greinandi taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila lengur en fimm ár í senn.

39. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við ii-lið b-liðar fyrstu málsgreinar 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki, er það gerir óumbeðið lánshæfismat eða matshorfur, að aðili sem samþykkir lánshæfismat taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi sömu metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila lengur en sjö ár í senn.

40. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 7. gr., í tengslum við aðra málsgrein 8. liðar C-þáttar I. viðauka, ef það tryggir ekki að þeir aðilar sem um getur í a- og b-lið fyrstu málsgreinar þess liðar taki ekki þátt í lánshæfismatsstarfsemi varðandi metnu eininguna eða tengdan þriðja aðila, sem um getur í þeim liðum, innan tveggja ára frá lokum þeirra tímabila sem sett eru fram í þeim liðum.“,

g) í stað 42. liðar komi eftirfarandi:

„42. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 8. gr. ef það samþykkir, framkvæmir eða framfylgir ekki fullnægjandi ráðstöfunum til að sjá til þess að lánshæfismat eða matshorfur, sem það gefur út, sé byggt á ítarlegri greiningu á öllum tiltækum upplýsingum sem skipta máli fyrir greiningu þess í samræmi við gildandi matsaðferðir.“,

h) eftirfarandi liðir bætist við:

„42a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 8. gr. ef það notar upplýsingar sem falla utan gildissviðs 2. mgr. 8. gr.

42b. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. a í 8. gr. ef það gefur út breytingar á lánshæfismötum sem eru ekki í samræmi við birtar matsaðferðir þess.“,

i) í stað 46. liðar komi eftirfarandi:

„46. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við fyrsta málslið fyrstu undirgreinar 5. mgr. 8. gr. ef það vaktar ekki lánshæfismat sitt, annað en lánshæfismat ríkja, eða endurskoðar ekki lánshæfismat sitt, annað en lánshæfismat ríkja, og aðferðir reglubundið eða minnst árlega.“,

j) eftirfarandi liður bætist við:

„46a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við aðra undirgrein 5. mgr. 8. gr., í tengslum við fyrsta málslið fyrstu undirgreinar 5. mgr. 8. gr., ef það vaktar ekki eða endurskoðar ekki lánshæfismót sín á ríkjum reglubundið eða á a.m.k. sex mánaða fresti.“,

k) eftirfarandi liður bætist við:

„49a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við c-lið 6. mgr. 8. gr., í tengslum við c-lið 7. mgr. 8. gr., ef það endurmetur ekki lánshæfismat þegar villur í matsaðferðunum eða í beitingu þeirra hafa áhrif á viðkomandi lánshæfismat.“,

l) eftirfarandi liður bætist við:

„55. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 3. mgr. 8. gr. a ef það birtir ekki á vefsetri sínu, eða leggur ekki fram til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í lok desember ár hvert, í samræmi við 3. lið III. hluta D-þáttar I. viðauka, dagskrá fyrir næstu 12 mánuði, þar sem gefnar eru að hámarki þrjár dagsetningar, sem eru á föstudegi, fyrir birtingu óumbeðinna lánshæfismata ríkja og tengdra matshorfa og eining dagsetningar, sem eru á föstudegi, fyrir birtingu umbeðinna lánshæfismata ríkja og tengdra matshorfa.

56. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 4. mgr. 8. gr. a ef það vikur frá tilkynntri dagskrá þó að þess gerist ekki þörf til að uppfylla skyldur þess skv. 2. mgr. 8. gr., 1. mgr. 10. gr. eða 1. mgr. 11. gr. eða með því að gefa ekki ítarlega útskýringu á ástæðunum fyrir því að vikið er frá tilkynntri dagskrá.

57. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við 3. lið III. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það birtir lánshæfismat ríkis eða tengdar matshorfur á opnunartíma skipulegra verðbréfamarkaða eða innan við eina klukkustund fyrir opnun þeirra.

58. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við 4. lið III. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það lætur tilmæli um stefnu, fyrirmæli eða viðmiðunarreglur fyrir metnar einingar, þ.m.t. ríki eða svæðis- eða staðaryfirvöld ríkja, vera hluta af lánshæfismötum ríkja eða tengdum matshorfum.

59. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 8. gr. a ef það byggir opinberar tilkynningar sínar í tengslum við breytingar á lánshæfismötum ríkja, sem eru ekki lánshæfismöt, matshorfur eða meðfylgjandi fréttatilkynningar, eins og um getur í 5. lið I. hluta D-þáttar I. viðauka, á upplýsingum sem metna einingin býr yfir, ef slíkar upplýsingar hafa verið birtar án samþykkis metna einingarinnar, nema þær séu almennt aðgengilegar eða ef engar lögmætar ástæður eru fyrir því að metna einingin veiti ekki samþykki sitt fyrir birtingu upplýsinganna.

60. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 8. gr. a ef það gefur ekki út skýrslur, sem eru aðgengilegar öllum, um einstök lönd þegar tilkynnt er um endurskoðun á tilteknum hópi landa.
61. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. lið III. hluta D-þáttar I. viðauka ef það gefur út lánshæfismat ríkis eða tengdar matshorfur án þess að gefa jafnframt ítarlega rannsóknarskýrslu sem útskýrir allar forsendur, breytur, mörk og óvissuþætti og aðrar upplýsingar sem teknar eru til athugunar við ákvörðun á viðkomandi lánshæfismati eða matshorfum eða ef skýrslan er ekki aðgengileg öllum, skýr og auðskiljanleg.
62. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. lið III. hluta D-þáttar I. viðauka ef það gefur ekki út rannsóknarskýrslu, aðgengilega öllum, sem fylgir breytingu í samanburði við fyrri lánshæfismat ríkis eða tengdar matshorfur, eða ef það fellir ekki inn í þá skýrslu a.m.k. upplýsingarnar sem um getur í a- til d-lið 2. liðar III. hluta D-þáttar I. viðauka.“

2) Ákvæðum II. þáttar er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi liðir bætist við:

- „3a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við þriðju undirgrein 3. mgr. 14. gr. ef það tilkynnir ekki Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um fyrirhugaðar verulegar breytingar á gildandi matsaðferðum, líkönum eða helstu matsforsendum eða fyrirhuguðum nýjum aðferðum, líkönum eða helstu forsendum þegar lánshæfismatsfyrirtækið birtir matsaðferðirnar á vefsetri sínu í samræmi við 5. mgr. a í 8. gr.
- 3b. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við fyrstu undirgrein 5. mgr. a í 8. gr. ef það birtir ekki á vefsetri sínu fyrirhugaðar nýjar matsaðferðir eða fyrirhugaðar verulegar breytingar á matsaðferðum, sem gætu haft áhrif á lánshæfismat, ásamt útskýringum á ástæðunum fyrir þeim og afleiðingum breytinganna.
- 3e. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við a-lið 7. mgr. 8. gr. ef það tilkynnir ekki Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um villur sem finnast í matsaðferðum þess eða í beitingu þeirra eða með því að útskýra ekki áhrif þeirra á lánshæfismöt þess, þ.m.t. þörfin á að endurskoða útgefin lánshæfismöt þess.“

b) Eftirfarandi liður bætist við:

- „4a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 11. gr. a ef það veitir ekki tilskildar upplýsingar eða ef það veitir ekki upplýsingarnar á því formi sem krafist er eins og um getur í þeirri málsgrein.“

c) í stað 7. liðar komi eftirfarandi:

- „7. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 1. mgr. 23. gr. a ef það veitir ekki upplýsingar sem svar við ákvörðun sem krefst upplýsinga skv. 3. mgr. 23. gr. b eða veitir rangar eða villandi upplýsingar sem svar við einfaldri beiðni um upplýsingar eða ákvörðun.“

d) í stað 8. liðar komi eftirfarandi:

- „8. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við c-lið 1. mgr. 23. gr. c ef það gefur ekki útskýringu, eða gefur ranga eða villandi útskýringu, á staðreyndum eða skjölum í tengslum við efni og tilgang skoðunar.“

3) Ákvæðum III. þáttar er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi liðir bætist við:

- „4a. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við aa-lið 6. mgr. 8. gr. ef það, er það fyrirhugar að beita nýjum matsaðferðum, upplýsir ekki Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um, eða birtir ekki án tafar á vefsetri sínu, niðurstöður samráðsins og nýju matsaðferðirnar ásamt ítarlegri útskýringu á þeim og daginn sem þær koma til framkvæmda.
- 4b. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við a-lið 7. mgr. 8. gr. ef það tilkynnir ekki metnum einingum, sem verða fyrir áhrifum af matsaðferðum þess, um villur í matsaðferðunum eða í beitingu þeirra, eða með því að útskýra ekki áhrifin á lánshæfismót þess, þ.m.t. þörfina á að endurskoða útgefin lánshæfismót þess.
- 4c. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við b-lið 7. mgr. 8. gr. ef það birtir ekki á vefsetri sínu þær villur sem finnast í matsaðferðum þess eða í beitingu þeirra ef slíkar villur hafa áhrif á lánshæfismót lánshæfismatsfyrirtækis.“

b) eftirfarandi komi í stað 6. og 7. liðar:

- „6. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við 1. eða 2. lið, fyrstu málsgreinar 4. liðar eða 5. eða 6. lið I. hluta D-þáttar I. viðauka, eða II. eða III. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það veitir ekki upplýsingarnar eins og krafist er með þessum ákvæðum þegar það setur fram lánshæfismat eða matshorfur.
- 7. Lánshæfismatsfyrirtæki brýtur í bága við 2. mgr. 10. gr., í tengslum við 3. lið I. hluta D-þáttar I. viðauka, ef það upplýsir ekki metnu eininguna á opnunartíma hennar og a.m.k. heilum virkum degi fyrir birtingu lánshæfismats eða matshorfa.“